

RIIGI TEATAJA

Nr. 79.

5. oktoobril 1937.

Nr. 79.

- Art. 644. Eesti-Itaalia kaubanduse ja maksete korraldamise kokkuleppe pikendamiseleppe kinnitamise seadus. — Noodid.
645. Patendiseadus.
646. Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse korraldamise määrus. — Lisad.
647. Eesti Maapangast ja Maatulunduskapitalist antud laenude alal administratiivkorras sissenõudmiste teostamise omavalitsustele panemise määrus.
648. Eesti Maapangast ja Maatulunduskapitalist antud laenude sissenõudmisel võetava lisaraha seaduse elluviimise määrus.
649. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.
650. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.
651. Loomade ja loomatooressaaduste sisseveo määrus.
652. Vaimuhaigetele, langetõbistele ja nõdramoistustele hoolekande korraldamise määrus.
653. Otsus raudtee ja autobusediliinide otseühenduse veotariifi nr. 166 täiendamise kohta.
654. Otsus eriveotariifi nr. 186 täiendamise kohta.
655. Otsus eriveotariifi nr. 174 täiendamise kohta.
656. Otsus Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 täiendamise kohta.

644. Eesti-Itaalia kaubanduse ja maksete korraldamise kokkuleppe pikendamiseleppe kinnitamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 24. septembril 1937.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti ja Itaalia vahelise kaubanduse ja sellega ühenduses olevate maksete korraldamiseks 6. oktoobril 1936. a. sõlmitud kokkuleppe pikendamiseks Roomas 26. augustil 1937 vahetatud noodid.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega nootide prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 24. septembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

K. Selter
Välisministri k.t.

Nr. 437.

Rooma, 26. augustil 1937.

Härra Minister,

Tähendades Roomas 6. oktoobril 1936 allakirjutatud kokkuleppele Eesti ja Itaalia vahel kaubanduse ja sellega ühenduses olevate maksete korraldamiseks on mul au teatada Teie Ekstsellentsile, et Eesti valitsus on valmis muutma eelnimetatud kokkuleppe artiklit 15 järgmiselt:

„Käesolev kokkulepe jääb kehtima kuni 31. detsembrini 1938 ja loetakse vaikivalt uuendatuks aastateks ajavahemikkudeks juhul, kui ta pole üles öeldud ühekuise etteteatamisega.“

Ma palun Teie Ekstsellentsi minule teatada kas Itaalia valitsus võtab vastu selle ettepaneku.

Vastaval juhul, käesolev kiri ja Teie Ekstsellentsi vastus kinnitavad selles asjas meie valitsuste vahel sõlmitud kokkuleppe.

Võtke vastu, Härra Minister, minu suurima lugupidamise kinnitused.

J. Leppik.

Tema Ekstsellents

Härra Krahv

Galeazzo Ciano de Cortellazzo,

Välisminister.

Rooma.

Välisministeerium.

229433

Itaalia Välisministeerium

Eesti Saadikule Roomas.

Rooma, 26. augustil 1937.

Härra Minister,

Teie Ekstsellents saatis mulle lahkelt tänasel päeval järgnevalt koostatud noodid:

„Tähendades Roomas 6. oktoobril 1936 allakirjutatud kokkuleppele Itaalia ja Eesti vahel kaubanduse ja sellega ühenduses olevate maksete korraldamiseks on mul au teatada Teie Ekstsellentsile, et Eesti Valitsus on valmis muutma eelnimetatud kokkuleppe artiklit 15 järgnevalt:

„Käesolev kokkulepe jääb kehtima kuni 31. detsembrini 1938 ja loetakse vaikivalt uuendatuks aastateks ajavahemikkudeks juhul, kui ta pole ülesöeldud ühekuise etteteatamisega.““

„Ma palun Teie Ekstsellentsi minule teatada kas Itaalia Valitsus võtab vastu selle ettepaneku.

„Vastaval juhul, käesolev kiri ja Teie Ekstsellentsi vastus kinnitavad selles asjas meie valitsuste vahel sõlmitud kokkuleppe.“

Kinnitades selle noodid kättesaamist on mul au Teile teatada, et Itaalia valitsus nõustub ülalolevaga.

Võtke vastu, Härra Minister, minu suurima lugupidamise kinnitused.

Ciano.

No. 437.

Rome, le 26 août 1937.

Monsieur le Ministre,

Me référant à l'Accord entre l'Estonie et l'Italie pour régler les échanges commerciaux et les paiements y afférents, signé à Rome le 6 octobre 1936, j'ai l'honneur d'informer Votre Excellence que le Gouvernement estonien est disposé à modifier l'article 15 du susdit Accord comme suit:

„Le présent accord aura effet jusqu'au 31 décembre 1938 et il sera considéré renouvelé par tacite réconduction pour des périodes d'une année s'il ne sera pas dénoncé avec un préavis d'un mois.“

Je prie Votre Excellence de me faire connaître si le Gouvernement Italien adhère à cette proposition.

Dans l'affirmative, la présente lettre et la réponse de Votre Excellence consacreront l'Accord intervenu en cette matière entre nos deux Gouvernements.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

J. Leppik.

Son Excellence

Monsieur le Comte

Galeazzo Ciano de Cortellazzo,

Ministre des Affaires Etrangères.

Rome.

Ministero degli Affari Esteri

229433

Le Ministre des Affaires Etrangères d'Italie au Ministre d'Estonie a Rome

Rome, le 26 août 1937.

Monsieur le Ministre,

Votre Excellence a bien voulu m'adresser en date de ce jour, une Note ainsi conçue:

„Me référant à l'Accord entre l'Italie et l'Estonie pour régler les échanges commerciaux et les paiements y afférents, signé à Rome le 6 octobre 1936, j'ai l'honneur d'informer Votre Excellence que le Gouvernement estonien est disposé à modifier l'article 15 du susdit Accord comme suit:

„„Le présent Accord aura effet jusqu'au 31 décembre 1938 et sera considéré renouvelé par tacite réconduction pour des périodes d'une année s'il ne sera pas dénoncé avec un préavis d'un mois.““

„Je prie Votre Excellence de me faire connaître si le Gouvernement italien adhère à cette proposition.

„Dans l'affirmative, la présente lettre et la réponse de Votre Excellence consacreront l'Accord intervenu en cette matière entre nos deux Gouvernements.“

En accusant réception de cette Note j'ai l'honneur de vous déclarer que le Gouvernement italien est d'accord sur ce qui précède.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma considération très distinguée.

Ciano.

645. Patendiseadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 24. septembril 1937.

I.**1. peatükk.****Patendiõigus.****1. jagu.****Üldeeskirjad.**

§ 1. Tööstuse alal tehtud kui ka töönduslikult rakendatavate uute leiutiste ja nende täienduste kaitseks Eestis võib nõutada patente käesolevas seaduses ettenähtud korras.

Patente annab välja Majandusministeeriumi Patendiamet.

§ 2. Patenteeritavad ei ole:

- 1) leiutised, millede otstarve või kasutamine käib kehtivate seaduste, avaliku korra või kõlbluse ja heade kommete vastu;
- 2) teaduslikud avastised, abstraktsed teooriad, põhimõtted ja ideed;
- 3) toidu- ja maitseained, ravimid kui ka keemilisel teel valmistatavad ained; eelnimetatud saaduste kindlad ja erilised valmistamisviisid ja selleks tarvilikud seadised on aga patenteeritavad.

§ 3. Leiutist ei loeta uueks, kui see on enne patendinõutamist (§ 16) sise- või välismaa kirjanduses või avalikkudes trükitöötodes sääraselt kirjeldatud või kujutatud või Eestis juba sel määral avalikult tarvitusele võetud või välja pandud, et teistel asjatundjatel on võimalik leiutist selle põhjal kasutada.

Samuti ei loeta leiutist uueks, kui selle leiutise peale on antud Eestis patent varemalt esitatud patendinõutamise põhjal või kui leiutis kujutab üldtuntud või varem patenteeritud leiutise tähtsuseta muudatust.

§ 4. Patendinõutajateks ja patendiomanikkudeks võivad olla niihästi Eesti kui ka välisriikide füüsilised ja juriidilised isikud.

§ 5. Õigus patendile on leiutajal või tema õigusjärglasel.

Leiutajaks või tema õigusjärglaseks loetakse patendinõutaja, kuni ei ole tõendatud vastupidist.

Kui leiutis on tehtud mitme isiku poolt sõltumatult üksteisest, siis on õigus patendile sellel, kes esimesena esitas Patendiametile patendinõutamise avalduse patendi saamiseks selle leiutise peale.

Kui leiutis on tehtud ühiselt mitme isiku poolt, siis on neil õigus patendile ühiselt.

§ 6. Kui patenti ühe leiutise peale nõutatakse ühiselt mitme isiku poolt või kui patent on mitme isiku ühine omand, siis õiguste vahekorrad sellele leiutisele või patendile olenevad patendinõutajate või patendiomanikkude omavahelisest kokkuleppest; tülisüsimused selle kokkuleppe puudumise korral lahendatakse kohtu teel, kusjuures patendi nõutamise menetlus neil juhtudel peatatakse kuni kohtuotsuse jõustumiseni või kokkuleppe saavutamiseni.

2. jagu.**Patendiomaniku õigused.**

§ 7. Patendiomanikul on patendi kehtivuse ajal ainuõigus patenteeritud leiutist tööstuslikult valmistada, teostada, kasutada, müüa, levitada ja töönduslikult rakendada.

Kui patent on antud talitusviisi peale, siis ulatuvad patendiga saadud õigused ka saadustele, mis on valmistatud vahenditult selle talitusviisi järgi.

§ 8. Õigust patendi saamiseks leiutise peale kui ka väljaantud patendile võib teistele üle anda ja pärandada.

Patendiomanik võib anda teistele litsentsi oma patendiga kaitstud leiutise kasutamiseks.

Kui leiutis või patent on mitme omaniku ühisomand, siis võib patendi saamise õiguse või patendi üleandmine või litsentsi andmine teostuda ainult kõigi kaasomanikkude nõusolekul.

Igal ühise patendi kaasomanikul kui ka litsentsi omanikul on õigus iseseisvalt esineda nõudmistega neile kuuluvate õiguste rikkujate vastu.

§ 9. Patendiomaniku õiguste üleminek teisele isikule registreeritakse Patendiametis; selle muudatuse registreerimiseni loetakse patendiomanikuks Patendiametis registreeritud isik.

Patendisaamise õiguse või patendi üleandmise avaldusele peavad olema lisatud üleandmist tõendavad dokumendid ja Eesti Panga või selle osakonna kviitung üleandmisloivu (§ 46) tasumise kohta. Nimetatud kviitungi mitte-esitamise korral loetakse avaldus mitteesitatuks.

Patendisaamise õiguse ja patendi üleandmisest kuulutab Patendiamet Riigi Teatajas.

§ 10. Patendinõutaja või patendiomanik võib nõutada lisapatenti leiutise peale, mis käsitab tema patendiga kaitstud leiutise täiendust või parandust.

Lisapatendi kehtivus lõpeb koos peapatendiga, välja arvatud § 20 tähendatud juhud.

§ 11. Patendiomanikul on õigus, peale § 13, 15 ja 21 ettenähtud erandite, võtta isikuid, kes patendi kehtivuse ajal (§ 16) kasutavad patenteeritud leiutist § 7 eeskirjade vastaselt, kohtulikule vastutusele ja nõuda kahjutasu patendiomanikule kuuluvate õiguste rikkumise eest, arvates patendi nõutamise päevast (§ 16).

Kui patent on antud leiutise peale, mis käsitab uue saaduse valmistamise talitusviisi, siis loetakse iga samasuguste omadustega saadus selle patenteeritud talitusviisi järgi valmistatuks, kuni ei ole tõendatud vastupidist.

§ 12. Kui patendinõutajaks või patendiomanikuks on isik, kes ei ole leiutaja ega viimase õigusjärglane või kellel ei ole muudel põhjustel õigust patendi saamiseks selle leiutise peale, siis võib leiutaja või tema õigusjärglane nõuda kohtu teel patendi saamise õigust või, kui patent on juba välja antud, selle patendi üleandmist oma nimele.

Kui patendil on lisapatendid ja nende või peapatendi omandiõiguse tunnustamise kohta esitatakse kohtulik nõue, siis võib kohus eraldada peapatenti lisapatentidest ja vastavalt asjaoludele tunnustada kas peapatendi või lisapatendit või ka osa viimastest nõudja kasuks.

Vahepeal antud litsentside kehtivus lõpetatakse kohtu teel, kuid nii litsentsi kui ka patendi omandajad, kes on tegutsenud heas usus ja teinud juba ettevalmistusi patendi tööstuslikuks kasutamiseks, võivad nõuda kohtu teel litsentsi andmist.

Patendi üleandmist kohtu teel võib nõuda ainult kolme aasta jooksul arvates patendi allakirjutamise päevast.

Patendi üleandmisele kohaldatakse § 9 nõudeid.

§ 13. Isikul, kes heas usus kasutas Eestis või tegi tarvilikke ettevalmistusi leiutise kasutamiseks enne mõne teise isiku poolt selle leiutise peale patendi nõutamist, on õigus kasutada seda patenteeritud leiutist oma ettevõtte tarviduseks.

Eelmises lõikes nimetatud õigus võib üle minna teisele isikule ainult koos ettevõttega.

Kui patendiomanikul on õigus prioriteedile (§ 27) Eesti ja mõne teise riigi vahel sõlmitud lepingu alusel, siis käesoleva paragrahvi esimeses lõikes nimetatud leiutise kasutamise õiguse kohta on mõõduandvad selle lepingu eeskirjad.

§ 14. Kui patent on antud leiutise peale, mis täiendab või parandab varemalt nõutatud ja kehtiva patendiga kaitstud leiutist ja mida ei saa teostada ilma selle varemalt nõutatud patendiga kaitstud leiutise kasutamisetä, siis võivad nii hilisema patendi omanik kui ka varena patendi omanik või nende õigusjärglased kasutada seda hilisema patendiga kaitstud leiutist ainult vastastikuse kokkuleppe alusel.

§ 15. Patendiomaniku õiguste rikkumiseks ei loeta liiklemisabinõude patenteeritud osade ja seadiste kasutamist liiklemisabinõudel, kui viimased peatuvad Eestis ainult ajutiselt ja kui neid osasid ja seadiseid kasutatakse ainult nende liiklemisabinõude tarviduseks.

3. jagu.

Patendi kehtivus ja tühistamine.

§ 16. Patendi kestus on viisteist aastat arvates patendinõutamise päevast, kui patendi kehtivus ei lõpe varem mõnel käesolevas seaduses ettenähtud põhjusel (§ 17, 18, 19).

Patendinõutamise päevaks loetakse kuupäev, mil patendinõutamise avaldus ühes tarvilikkude lisadega on Patendiametis vastu võetud (§ 25).

§ 17. Patendi kehtivus lõpeb:

- 1) aegumisega (§ 16);
- 2) patendiomaniku loobumisega patendist;
- 3) patendi tühistamisega kohtuotsuse põhjal (§ 18);
- 4) kui Eesti Panga või selle osakonna kviitung patendi aastalõivu ja lisaõivu (§ 45) tasumise kohta ei ole esitatud Patendiametile kuue kuu jooksul arvates aastalõivu tasumise tähtpäevast (§ 45).

Punktis 2 tähendatud juhul lõpeb patendi kehtivus patendist loobumise kirjaliku avalduse Patendiametis saamisele järgnevast päevast, punktis 4 tähendatud juhul aga patendi kehtivuse aasta viimse päevaga.

Patendi kehtivuse lõppemisest kuulutab Patendiamet Riigi Teatajas.

§ 18. Patent tühistatakse kohtuotsusega asjasthuvitatute nõudmisel juhtudel:

- 1) kui leiutis ei ole patenteeritav (§ 2) või ei vasta § 1 eeskirjadele;
- 2) kui leiutis ei ole uus (§ 3) või on Eestis juba patendiga kaitstud varena patendinõutamise põhjal;
- 3) kui patendiomanik ei ole leiutaja ega selle õigusjärglane või kui temal ei olnud muudel põhjustel õigust selle patendi saamiseks;
- 4) kui ei ole täidetud § 28 lõikeis 1 ja 2 esitatud eeskirjad.

Kui kohus tühistab patendi ainult osa leiutise suhtes, siis kaotab patent kehtivuse ainult tühistatud osas.

§ 19. Peale kolme aasta möödumist arvates patendi allakirjutamise päevast võib igaüks asjasthuvitatuist nõuda litsentsi andmist patendiga kaitstud leiutise kasutamiseks, kui kuni selle nõude esitamiseni leiutis ei ole Eestis teostatud vabandavate põhjusteta ja patendiomanik keeldub andmast litsentsi patenteeritud leiutise kasutamiseks õiglase tasu eest ja tagatise vastu.

Eelmises lõikes tähendatud litsentsi andmist otsustab Patendipeakomitee, kes kutsub asja selgitamiseks komitee istungile litsentsinõutaja ja patendiomaniku või nende volinikud. Asja arutamisele ja otsustamisele Patendipeakomitees kohaldatakse § 36 eeskirju.

Litsentsinõutamise avaldusele, mis esitatakse Patendiameti kaudu, tuleb lisandada Eesti Panga või selle osakonna kviitung litsentsinõutamise lõivu (§ 46) tasumise kohta. Kviitungita esitatud avaldus jäetakse läbi vaatamata. Tasutud lõiv ei kuulu tagasimaksmisele peale avalduse saamist Patendiametis.

Kui Patendipeakomitee leiab, et litsentsi nõudmine on põhjendatud, otsustab ta litsentsi (sundlitsents) andmise ja määrab kindlaks selle tingimused kui ka patendiomanikule makstava tasu suuruse, kui poolte vahel selle kohta puudub kokkulepe.

Kui Patendipeakomitee jätab litsentsinõutamise avalduse rahuldamata, on nõutajal õigus sundlitsentsi saamist nõuda tsiviilkohtu korras kahe kuu jooksul arvates Patendipeakomitee otsuse kättetoimetamisest.

Kui kahe aasta jooksul arvates esimese sundlitsentsi andmisest leiutis ei ole Eestis teostatud, võib igaüks asjasthuvitatuist nõuda kohtu teel patendi tühistamist.

Ülalnimetatud eeskirjad ei käi patentide kohta, millede omanikuks on riiklik asutis või ettevõte.

§ 20. Kui peapatendi kehtivus lõpeb enne tema kestuse lõppu (§ 16) patendist loobumise (§ 17 p. 2) või kohtuotsuse põhjal (§ 18) või kui patent läheb kohtuotsuse põhjal üle teisele ilma lisapatendita või viimane ilma peapatendita (§ 12), siis võib peapatendi juurde kuuluv lisapatent muutuda iseseisvaks lõivualuseks patendiks, mille kestust loetakse tema senise peapatendi kestuse algusest ja mille aastalõivude tähtpäev ja määrad on samad nagu peapatendil.

Lisapatendi muutmiseks iseseisvaks patendiks tuleb ühes patendist loobumise teadaandega (§ 17 p. 2) või kolme kuu jooksul arvates kohtuotsuse jõustumisest esitada Patendiametile vastav avaldus ühes Eesti Panga või selle osakonna kviitungiga aastalõivu tasumise kohta; nende eeskirjade mittetäitmise korral loetakse lisapatendi kehtivus lõppenuks.

4. jagu.

Sundvõõrandamine.

§ 21. Kui riigikaitse või mõne muu riikliku tarviduse korral vastava ministeeriumi ettepanekul ja Vabariigi Valitsuse otsusel võetakse kasutamisele patenteerimiseks esitatud või patenteeritud leiutis, siis ei või patent takistada selle leiutise kasutamist.

Patendiomanikul on õigus saada tasu kokkuleppel leiutise kasutamist nõudva asutisega.

Kokkuleppe mittesaavutamisel määrab õiglase tasu § 23 nimetatud komisjon.

§ 22. Patente või patenteerimiseks esitatud leiutisi võib sundvõõrandada riigi kasuks riigikaitse huvides või muu riikliku tarviduse korral.

Sundvõõrandamine otsustatakse igal üksikul juhul Vabariigi Valitsuse poolt vastava ministeeriumi ettepanekul.

Sundvõõrandamine võib toimuda ainult sel korral, kui võõrandamist nõudva asutise ja leiutise- või patendiomaniku vahel ei jõuta võõrandamise asjus kokkuleppele.

Sundvõõrandatud leiutise või patendi eest on patendinõutajal või patendiomanikul õigus saada õiglast tasu kokkuleppel vastava asutisega; kokkuleppe mittesaavutamisel määrab tasu § 23 nimetatud komisjon.

Kolmandate isikute õigused kasutamisele võetud (§ 21) või sundvõõrandatud leiutise peale lõpevad kasutamisele võtmisega või sundvõõrandamisega; nende isikute nõudmised saadud kahjude eest esitatakse patendinõutaja või patendiomaniku vastu.

§ 23. Leiutise või patendi kasutamisele võtmise (§ 21) või sundvõõrandamise (§ 22) korral tasumaksmise suhtes kokkuleppe mittesaavutamisel hinnatakse makstav tasu kolmeliikmelise komisjoni poolt, kuhu kuuluvad liikmetena asjaosalise ministeeriumi ja patendinõutaja või patendiomaniku poolt nimetatud asjatundjad; liikmed valivad kokkuleppel komisjoni esimehe. Kokkuleppe mittesaavutamisel komisjoni esimehe suhtes määrab viimase Majandusminister.

Komisjoni otsusele võib kaevata administratiivkohtu korras ringkonna-kohtule.

§ 24. Riigikaitse või muu riikliku tarviduse huvides võib leiutist või patenti sundvõõrandada või asuda leiutise kasutamisele kohe peale Vabariigi Valitsuse otsust vaatamata sellele, kas § 23 nimetatud komisjon tasumaksmise asjas on otsuse teinud või mitte.

Sundvõõrandamisele (§ 22) kohaldatakse § 9 eeskirju.

2. peatükk.

Patendinõutamise menetlus.

1. jagu.

Patendinõutamise tingimused ja tagajärjed.

§ 25. Isik, kes soovib patenti või lisapatenti (§ 10) leiutise peale, peab esitama Patendiametile sellekohase eestikeelse nõutamisavalduse, millele on lisandatud leiutise kirjeldus, tarbe korral ka leiutist selgitavad joonestused, ja Eesti Panga või selle osakonna kviitung patendinõutamise lõivu (§ 46) tasumise kohta.

Iga leiutise kohta tuleb esitada eraldi nõutamisavaldus ühes ülalnime- tatud lisadega.

Patendiameti sellekohasel nõudmisel tuleb esitada ka leiutist selgitavad tarvilikud mudelid ja proovid Patendiameti poolt määratud tähtpäevaks.

Leiutise kirjeldust võib esialgu esitada ka inglise, saksa, prantsuse või vene keeles; sel juhul tuleb kirjelduse eestikeelne tõlge esitada Patendiametile ühe kuu jooksul arvates patendinõutamise päevast (§ 16). Eestikeelne tõlge loetakse algupärandiks.

Patendinõutamine, millele ei ole lisandatud leiutise kirjeldust või kviitungit patendinõutamise lõivu (§ 46) tasumise kohta, jäetakse tähele pane- mata ja patendinõutamisavaldus loetakse mitteesitatuks.

Patendinõutamise lõivu, kui patendinõutamisavaldus on Patendiameti poolt vastu võetud, ei maksta tagasi.

Patendinõutamisavalduse vastuvõtmise kohta annab Patendiamet tunnistuse.

Patendinõutamisest kuulutab Patendiamet Riigi Teatajas.

§ 26. Isik, kelle elukoht või asukoht ei ole Eestis, võib nõutada patenti ja teostada ning jõus hoida patendiga saadud õigusi ainult Eestis elutseva voliniku kaudu.

§ 27. Kui patendinõutajal on õigus saada Eestis prioriteeti välismaal esitatud varema patendinõutamise alusel, mis on esitatud riigis, kellega Eestil on vastav leping, ja ta soovib seda õigust Eestis kasutada, siis tuleb sellest kirjalikult teatada Patendiametile kas patendinõutamisel või hiljemalt kahe kuu jooksul arvates patendinõutamise päevast (§ 16), ära tähendades aja ja riigi, millal ja kus see välismaine patendinõutamine on esitatud; nimetatud kahe kuu jooksul võib prioriteedi nõudmist ka muuta.

Patendinõutaja kaotab õiguse prioriteedile, kui prioriteedi nõudmisega ei ole esinetud kahe kuu jooksul arvates patendinõutamise päevast (§ 16).

Patendiameti nõudmisel tuleb esitada prioriteedi nõudmist põhjendavad ja välisriigi vastava asutise poolt tõestatud dokumendid (ametlik tõendusdokument patendinõutamise kohta välisriigis ühes leiutise kirjeldusega, joonestustega jne.), samuti ka tõlked neist dokumentidest. Nende mitteesitamise korral kahe kuu jooksul arvates Patendiameti sellekohase teadaande kätetoimetamise päevast, kuid mitte enne kolme kuu möödumist arvates patendinõutamise päevast kaotab patendinõutaja õiguse prioriteedile.

§ 28. Leiutise kirjeldus kui ka tarvilikud joonestused peavad olema niivõrd selged ja täielikud, et teistel asjatundjatel oleks võimalik selle põhjal leiutist teostada või kasutada.

Kirjelduse lõpus peab selgelt esildatama, mis on patendinõutaja arvates leiutises uut ja iseloomustavat ja millele nõutatakse patendikaitset (patendiaine).

Patendinõutajal on õigus kahe kuu jooksul arvates patendinõutamise päevast (§ 16) parandada leiutise kirjeldust ja joonestusi, esitades tarbe korral parandatud kirjelduse ja joonestused, kusjuures leiutist ei või muuta ega sisuliselt laiendada.

§ 29. Peale patendinõutamisavalduse vastuvõtmist Patendiametis ja sellekohase tunnistuse väljaandmist (§ 25) võib patendinõutaja või tema õigusjärglane, ilma et ta kaotaks õigust patendi saamiseks, esitatud leiutist teostada, kasutada, esitada ja avaldada kui ka oma õigust patendi saamiseks teistele üle anda ja oma õiguste rikkujaid hoiatada, et patendi saamise korral ta võib neid § 11 alusel võtta kohtulikule vastutusele ja neilt tasu nõuda tema õiguste rikkumisega tehtud kahjude eest arvates patendinõutamise päevast (§ 16).

Patendinõutamise tagasivõtmise või patendi andmisest äraütlemise korral loetakse leiutise esialgne kaitse kustunuks.

Patendinõutamistest, mis on lõpetatud patendi andmiseta, kuulutab Patendiamet Riigi Teatajas.

2. jagu.

Patendinõutamise otsustamine.

§ 30. Patendinõutamised vaatab läbi ja otsustab Patendikomitee.

Esitatud patendinõutamise läbivaatamisel ei arutata küsimusi kas patenteerimiseks esitatud leiutis on uus, praktilise väärtusega ja patendinõutaja omand, vaid selgitatakse, kas leiutis on patenteeritav ja tööstuse

alal tehtud või tõenduslikult rakendatav (§ 1 ja 2), kas tema kirjeldus ja joonestused on küllalt selged ja täielikud (§ 28) ja kas patendinõutamine ja muud asjasse puutuvad dokumendid on kooskõlas seaduste ja määruste nõuetega.

§ 31. Patendikomitee koosneb kolmest liikmest. Patendikomitee esimeheks on Patendiameti juhataja, kuna teised liikmed nimetab Majandusminister Majandusministeeriumi eriteadlastest.

Patendikomitee võib tarbe korral asja selgitamiseks ja seletuste andmiseks kutsuda komitee istungile asjatundjaid kui ka patendinõutajat või tema volinikku, kusjuures nende mitteilumine ei takista asja arutamist ja otsustamist; otsused teeb Patendikomitee kõrvaliste isikute juuresolekuta. Patendikomitee otsused motiveeritakse.

§ 32. Kui patenteerimiseks esitatud leiutis ei ole patenteeritav (§ 2) või ei ole tehtud tööstuse alal või pole tõenduslikult rakendatav (§ 1), siis keeldutakse patendi andmisest.

Kui patendinõutamisel ei ole täidetud seaduslikud eeskirjad patendi nõutamise kohta või kui leiutise kirjeldus, joonestused või tema iseloomustused (patendiaine) ei ole küllalt selged ja täielikud (§ 28), siis tuleb patendinõutajal Patendikomitee nõudmisel need puudused kõrvaldada kolme kuu jooksul arvates sellekohase teadaande kättetoimetamise päevast. Selle nõude mittetäitmise korral keeldutakse patendi andmisest.

Patendiameti sellekohase teadaande põhjal esitatud uus, parandatud kirjeldus või joonestus ei või muuta ega laiendada patenteerimiseks esitatud leiutist.

Patendikomitee motiveeritud otsustest teatab Patendiamet kirjalikult patendinõutajale või tema volinikule. Patendikomitee otsus jõustub enne kaebuse esitamiseks ettenähtud tähtaja (§ 34) möödumist, kui patendinõutaja kirjalikult loobub kaebamise õigusest.

§ 33. Kui selgub, et esitatud patendinõutamine käsib mitut leiutist, siis tuleb patendinõutajal jaotada patendinõutamine mitmeks osanõutamiseks, milledest igaüks peab olema esitatud vastavalt § 25 nõuetele, kusjuures neil osanõutamistel on eesõigus arvates esimese patendinõutamise päevast.

Kui patendinõutaja ei täida eelmise lõike nõudeid kolme kuu jooksul arvates Patendiameti sellekohase teadaande kättetoimetamise päevast, siis keeldutakse patendi andmisest.

3. jagu.

Kaebuste otsustamine.

§ 34. Patendikomitee otsuse peale võib patendinõutaja esitada kahe kuu jooksul arvates Patendiameti sellekohase teadaande kättetoimetamise päevast Patendipeakomiteele kirjaliku kaebuse Patendiameti kaudu.

Kaebusele tuleb lisandada Eesti Panga või selle osakonna kviitung kaebuslõivu (§ 46) tasumise kohta ja tarvilikud tõendid; tõendisi võib esitada ka täiendavalt kuni kaebuse esitamise tähtaja lõpuni.

Nimetatud kviitungita esitatud kaebus loetakse mitteesitatuks ja jäetakse läbi vaatamata.

Lõivu (§ 46) ei maksta tagasi peale kaebuse saamist Patendiametis.

§ 35. Kaebused vaatab läbi ja otsustab Patendipeakomitee, kellele Patendiamet esitab asjatoimetuse. Patendipeakomitee võib enne kaebuse otsustamist nõuda lisade, paranduste ja muudatuste esitamist.

Patendipeakomitee poolt patendinõutajalt nõutud lisad, parandused ja muudatused tuleb esitada Patendiametile kolme kuu jooksul arvates Patendiameti sellekohase teadaande kättetoimetamise päevast, kusjuures nende mitteesitamise korral kaebus jäetakse rahuldamata.

§ 36. Patendipeakomitee koosneb kolmest liikmest. Patendipeakomitee esimeheks on Majandusministeeriumi Tööstusosakonna direktor, kuna teised liikmed nimetab Majandusminister Majandusministeeriumi eriteadlastest.

Patendipeakomitee võib tarbe korral kutsuda komitee istungile asja selgitamiseks ja seletuste andmiseks asjatundjaid kui ka patendinõutajat või tema volinikku, kusjuures nende mitteilumine ei takista asja arutamist ja otsustamist; otsused teeb Patendipeakomitee kõrvaliste isikute juuresolekuta. Patendipeakomitee otsused motiveeritakse.

Patendipeakomitee esimehe kutsel võivad asja arutamisest osa võtta ka Patendikomitee esimees ja liikmed, kuid asja otsustamisest nad osa ei võta.

§ 37. Patendipeakomitee otsuste peale võib esitada kaebusi Riigikohtule administratiivkohtu korras.

4. jagu.

Patendinõutamise avaldamine ja protestid.

§ 38. Kui patendinõutamise tingimused on täidetud (§ 28 ja 30) või kui patendinõutaja on kõrvaldanud patendinõutamise puudused, siis Patendiamet otsustab avaldada patendinõutamise ja kuulutab sellest ühekordselt Riigi Teatajas.

Patendinõutaja palvel võib patendinõutamise kuulutamise edasi lükata kuni nelja kuu võrra arvates otsuse tegemise päevast.

Kui patenti nõutab riiklik asutis või ettevõtte riigikaitse iseloomuga leiutise peale, siis vastava nõudmise korral selle asutise või ettevõtte poolt antakse patent välja Riigi Teatajas kuulutamata. Sel korral leiutise kirjeldus ja joonestused kui ka muud dokumendid ja lisad ei ole avatud avalikuks vaatamiseks, kui patendinõutaja seda nõuab.

Kasutamisele võtmise või sundvõõrandamise küsimuse otsustamiseks (§ 21 ja 22) võivad asjasthuvitatud riigiasutised Majandusministri eriloal tutvuda leiutisega ka enne patendinõutamise avaldamist.

§ 39. Kahe kuu jooksul arvates kuulutuse ilmumise päevast Riigi Teatajas (§ 38) võib igaüks asjasthuvitatu tutvuda väljakuulutatud leiutise kirjeldusega, joonestustega ja muude asjasse puutuvate andmetega Patendiametis ja esitada Patendiametile kirjalikku protesti patendi andmise vastu. Protesti aineks võivad olla väited, et:

1) patenteerimiseks esitatud leiutis ei ole uus (§ 3) või on Eestis juba patendiga kaitstud varema patendinõutamise põhjal;

2) samale leiutisele on Eestis varemalt esitatud veel otsustamata patendinõutamine;

3) leiutis ei vasta § 1 ja 2 eeskirjadele;

4) leiutise kirjeldus ja joonestused ei vasta seaduse nõudeile (§ 28);

5) protestija esitas leiutise omandiõiguse tunnustamiseks kohtuliku nõude (§ 40).

Protest peab olema põhjendatud sellekohaste tõendavate andmetega, mis tuleb lisandada protestile või esitada kuni protestide esitamise tähtaja lõpuni; nende andmete nimetatud tähtjaks mitteesitamise korral jäetakse protest läbi vaatamata.

Protestile tuleb lisandada Eesti Panga või selle osakonna kviitung protestilõivu (§ 46) tasumise kohta. Kviitungita esitatud protest loetakse mitte-esitatuks ja jäetakse läbi vaatamata.

Protestilõivu (§ 46), mille tasumise kviitung on protestiga esitatud, tagasi ei maksta.

§ 40. Kui § 39 nimetatud kahe kuu jooksul keegi esitab Patendiametile protesti seletusega, et ta väljakuulutatud leiutise või selle osa omandiõiguse tunnustamiseks esitas kohtuliku nõude, millise asjaolu kohta tuleb protestile lisandada või kuni protesti esitamise tähtaja lõpuni (§ 39) esitada kohtu teatis, siis Patendiamet peatab patendi andmise kuni kohtuotsuse jõustumiseni, teatades sellest patendinõutajale; kohtu teatise mitteesitamise korral jäetakse protest läbi vaatamata.

Kui kohtuotsuse järgi leiutis kuulub patendinõutajale osaliselt, siis tuleb patendinõutajal esitada uus, vastavalt piiratud kirjeldus kolme kuu jooksul arvates kohtuotsuse jõustumise päevast; vastasel korral loetakse patendinõutamine tagasivõetuks ja asjatoimetus lõpetatakse.

Kui kohtuotsuse järgi leiutis kuulub protestijale või kui patendinõutaja oma patendinõutamise enne kohtuotsust tagasi võtab, siis võib protestija kolme kuu jooksul arvates kohtuotsuse jõustumise või patendinõutamise tagasivõtmise ametliku teadaande kättetoimetamise päevast esineda patendinõutamisega samale leiutisele ja nõuda, et tema patendinõutamisega seotud õigused omandaksid tagasiulatuva jõu sama leiutise varema patendinõutamise päevast.

§ 41. Protestid (§ 39) tehakse teatavaks patendinõutajale, kellel on õigus esitada Patendiametile kirjalikke seletusi protestide kohta kolme kuu jooksul arvates Patendiameti sellekohase teadaande kättetoimetamise päevast ja muuta või piirata leiutise kirjeldust protesti kohaselt.

Protestid ja patendinõutaja seletused vaadatakse läbi Patendikomitees, kes teeb otsuse patendi andmise kohta kas nõutatud kujul ja ulatuses või kitsendustega ja muudatustega või keeldub patendi andmisest. Motiveeritud otsused tehakse pooltele kirjalikult teatavaks.

Patendinõutaja, kes on nõus saama patenti Patendikomitee poolt tehtud kitsendustega või muudatustega, peab sellest teatama Patendiametile ja esitada uue, kitsendustele või muudatustele vaatava kirjelduse ja patendiaine (§ 28) kahe kuu jooksul arvates Patendiameti sellekohase teadaande kättetoimetamise päevast; selle eeskirja mittetäitmise korral loetakse patendinõutamine tagasivõetuks ja asjatoimetus lõpetatakse.

Hiljem esitatud patendinõutamine samale leiutisele loetakse uueks patendinõutamiseks.

Kaebekord protestide asjus ühtub kaebekorraga patendinõutamise asjus (§ 34—37).

5. jagu.

Patendi väljaandmine.

§ 42. Kui patendi väljaandmiseks takistusi ei ole või tekkinud takistused käesolevas seaduses ettenähtud korras kõrvaldati, teatab Patendiamet sellest patendinõutajale. Patendi soovimise korral tuleb patendinõutajal kolme kuu jooksul arvates Patendiameti teadaande kättetoimetamise päevast esitada vastava avalduse juures Eesti Panga või selle osakonna kviitung patendi esimese aasta lõivu (§ 46) tasumise kohta, vastasel korral loetakse patendinõutamine tagasivõetuks ja asjatoimetus lõpetatakse; see eeskiri kehtib ka lisapatendi lõivu (§ 46) tasumise kohta.

Kui patendinõutamise päevast (§ 16) kuni Patendiameti eelmises lõikes tähendatud teadaande kättetoimetamise päevani on möödunud rohkem kui üks aasta, siis tuleb patendinõutajal esitada Patendiametile kolme kuu jooksul arvates Patendiameti teadaande kättetoimetamise päevast kviitung möödunud ja ka jooksva aasta lõivude tasumise kohta, vastasel korral loetakse patendinõutamine tagasivõetuks ja asjatoimetus lõpetatakse.

§ 43. Peale aastalõivude tasumise kviitungi esitamist (§ 42) annab Patendiamet patendi välja. Patent antakse välja ilma vastutusega selle eest, kas leiutis on uus, praktilise väärtusega, patendiomaniku omand ja õieti ning täpselt kirjeldatud. Patendile lisandatakse leiutise kirjeldus ja tarvilikud joonestused, millele alusel patent välja antakse.

Patendis tähendatakse ära patendiomaniku nimi ja asukoht, leiutise nimetus, patendinõutamise ja patendi allakirjutamise kuupäev. Ühise patendi omanikkude (§ 6) õiguste vahekordi patendis ära ei tähendata.

Väljaantud patentidest kuulutab Patendiamet Riigi Teatajas. Patenteeritud leiutiste kirjeldused ja joonestused, millele alusel patent on välja antud, on Patendiametis igauhele vaatamiseks kättesaadavad, välja arvatud need leiutised, millede kirjelduste ja joonestuste vaatamine kõrvalistele isikutele ei ole lubatud (§ 38).

Patendist sõltuvad õigused hakkavad kehtima patendi allakirjutamisega.

§ 44. Patendiamet peab registrit väljaantud patentide kohta, kuhu märgitakse üles patendinõutamise päev (§ 16), leiutise nimetus, patendinõutaja ja patendiomaniku nimi ja asukoht ning muudatused patendiomaniku isiku kohta, patendi allakirjutamise päev kui ka andmed, mis käsitlevad patendi kestust ja selle kehtivust.

3. peatükk.

Lõivud.

§ 45. Iga patendi eest, välja arvatud lisapatendid (§ 10), tuleb tasuda aastalõive § 46 ettenähtud määral.

Väljaantud patendi aastalõivud tuleb tasuda täiel määral patendi kestuse iga aasta eest ette ja nende tasumise tähtpäevaks on patendinõutamise kuupäev (§ 16). Aastalõive võib tasuda ka enne tähtpäeva.

Kui patendi aastalõivu tasumise tähtpäev langeb ühte pühapäevaga või päevaga, millal ametiasutised on suletud, siis loetakse aastalõivu tasumise tähtpäevaks järgmine tööpäev.

Väljaantud patendi aastalõivu tähtpäevaks mittetasumise korral tuleb peale aastalõivu tasuda veel lisalõiv $\frac{1}{5}$ suuruses tasumisele tulevast aastalõivust.

Väljaantud patentide aastalõivude ja nende lisalõivude tasumise kohta tuleb esitada Patendiametile ühes sellekohase avaldusega Eesti Panga või selle osakonna kviitung kuue kuu jooksul arvates aastalõivu tasumise tähtpäevast.

Õigeaegselt ja täiel määral tasutud aastalõive ja lisalõive, millede tasumise kohta kviitungid on Patendiametile esitatud, tagasi ei maksta.

Osaliselt tasutud aastalõive ja lisalõive ei arvestata ning need makstakse tagasi.

§ 46. Käesolevas seaduses ettenähtud lõivude määrad on järgmised:

- 1) patendinõutamise lõiv (§ 25) 15 krooni,
- 2) protestilõiv (§ 39) 15 krooni,

- 3) kaebuslõiv (§ 34 ja 41) 10 krooni,
- 4) litsentsinõutamise lõiv (§ 19) 10 krooni,
- 5) patendi saamise õiguse või patendi üleandmise lõiv (§ 9 ja 12) 5 krooni,
- 6) patendi aastalõivud:

patendi kestuse esimese aasta eest	5 krooni,
„ „ teise aasta eest	10 „
„ „ kolmanda aasta eest	15 „
„ „ neljanda aasta eest	20 „
„ „ viienda aasta eest	25 „
„ „ kuuenda aasta eest	30 „
„ „ seitsmenda aasta eest	40 „
„ „ kaheksanda aasta eest	50 „
„ „ üheksanda aasta eest	60 „
„ „ kümnenda aasta eest	70 „
„ „ üheteistkümnenda aasta eest	80 „
„ „ kaheteistkümnenda aasta eest	90 „
„ „ kolmeteistkümnenda aasta eest	100 „
„ „ neljateistkümnenda aasta eest	110 „
„ „ viieteistkümnenda aasta eest	120 „
- 7) lisapatendi (§ 10) lõiv ühekordselt 10 „

4. peatükk.

Lõppeeskirjad.

§ 47. Määrused ja juhendid käesoleva seaduse elluviimiseks ja patendinõutamise korra kohta annab Majandusminister.

II.

Käesoleva seaduse eeskirju kohaldatakse ka varem toimetusse võetud patendinõutamistele ja kehtivatele patentidele, kusjuures kehtivuse kaotanud seaduse alusel tähtajal ja nõutaval määral tasutud lõivud loetakse õieti tasutuks, kui see toimus enne käesoleva seaduse jõustumist.

III.

Käesolev seadus hakkab kehtima kolme kuu pärast arvates selle välja kuulutamisest Riigi Teatajas.

Samast ajast arvates kaotavad kehtivuse:

- 1) Vabriku- ja käsitööstuse seaduse § 69—123 (VSK XI k. 2 j., 1913. a. väljaanne, IV peatükk, ja RT 39 — 1921);
- 2) Lõivuseaduse § 367—371 (VSK V k., 1914. a. väljaanne, ja RT 39 — 1921 ja RT 81/82 — 1924).

Tallinnas, 24. septembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

K. Selter
Majandusminister.

646. Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse korraldamise määrus.

Antud Sotsiaalministri poolt 17. septembril 1937 kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolõriga.

Alus: Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 13, 21, 28 ja 45 (RT 41 — 1937).

§ 1. Haiguskindlustuse võimaldamiseks antakse igale kindlustatule kindlustuskandja poolt arstiabiraamat. Mitmele kindlustuskandjale kuuluvates õppeasutistes teenivale õppejõule annab arstiabiraamatu see kindlustuskandja, kellelt kindlustatu saab suuremat palka.

Arstiabiraamatu esimene leht on teadeteleht, millele märgitakse:

1. kindlustuskandja (asutise või ettevõtte) nimi;
2. kindlustatu: a) nimi ja perekonnanimi, b) sünniaeg, c) amet, d) elukoht ja e) haiguskindlustusõiguslike perekonnaliikmete nimed ja laste sünniajad.

Arstiabiraamatu teadetelehe teisele küljele märgitakse, missugused osad (%%) ravikuludest jäävad ravitarvitaja enda tasuda (Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 28).

Peale teadetelehe on arstiabiraamatus ärarebitavad arstiabitähikud ja haiguslehed.

Arstiabiraamatu lehed ja tähikud varustatakse kindlustuskandja pitsoriga. Arstiabiraamatu vorm on avaldatud käesoleva määruse lisana (lisa nr. 1).

§ 2. Arstiabiraamatute lehed on vastavalt ravitarvitajate liikidele (Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 27) eri värvi, nimelt esimesel liigil — valged, teisel liigil — rohelised ja kolmandal liigil — punased.

§ 3. Teated arstiabiraamatu teadetelehele kantakse perekonnaseisumeti tõendite, teenistuskirja, töötamislehe või muude käesolevas paragrahvis tähendatud andmete põhjal.

Kindlustatu on kohustatud viivitamatult teatama kindlustuskandjale kõigist muudatustest tema ja ta perekonnaliikmete perekonnaseisus. Kindlustuskandjale kindlustatu teadaande põhjal või muul viisil teatavaks saanud muudatused kindlustatu või ta perekonnaliikmete perekonnaseisus kantakse arstiabiraamatusse. Peale selle on kindlustatu kohustatud teatama kindlustuskandjale sellest, kui temale või ta perekonnaliikmetele makstakse muude eeskirjade alusel sünnituse või surma korral toetusraha.

§ 4. Arstiabiraamat antakse kindlustatule seitsmendal päeval pärast teenistusse astumist, välja arvatud Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 2 teises lõikes ettenähtud juhud, mil raamat antakse kohe vajaduse tekkimisel.

Kindlustatu on kohustatud arstiabiraamatu kindlustuskandjale tagasi andma kindlustuskandja teenistusest või töölt vabanemisel, kuid igal juhul mitte hiljem kui seitsme päeva jooksul pärast nimetatud teenistusest või töölt vabastamist.

Juhul, kui kindlustatul või tema perekonnaliikmel on õigus saada ravi veel pärast teenistusest või töölt vabastamist, siis antakse isikule vajadust mööda kasutamiseks ainult üksikuid arstiabitähikuid, misjuures tähiku teisele küljele tähendatakse abivajava isiku nimi, perekonnanimi ja muud vajalikud andmed. Antud korral asendab arstiabitähik ühtlasi arstiabiraamatut.

§ 5. Ravi- või sünnitusabi saamiseks on kindlustatul õigus pöörduda tervishoiupersonaali poole omal valikul.

Kindlustuskandja võib haiguskindlustuse võimaldamiseks palgata vastava tervishoiupersonaali ja kohustada kindlustatuid kui ka nende perekonnaliikmeid haiguskindlustuse saamiseks pöörduma nimetatud personaali poole. Kindlustuskandja või kindlustuskandja poolt näidatud arstide nõusolekul võib kindlustatu või tema perekonnaliige käesolevas lõikes ettenähtud juhul pöörduda ka muu tervishoiupersonaali poole.

Eelmises lõikes ettenähtud viisil võib kindlustuskandja kohustada kindlustatuid kui ka nende perekonnaliikmeid haiguskindlustuse saamiseks pöörduma kindlapalgalise tervishoiupersonaali poole ainult Sotsiaalministeeriumi nõusolekul.

§ 6. Tervishoiupersonaali poole abi saamiseks pöördumisel esitab kindlustatu või tema perekonnaliige, kes arstiabiraamatus märgitud, ravi- või sünnitusabi andjale arstiabiraamatu ühes isikutunnistusega või muu isikut tõendava dokumendiga. Abiandja on kohustatud nõudma isikut tõendavat dokumenti, kui abitarvitaja ei ole temale isiklikult tuntud.

§ 7. Abiandja täidab igakordsel tema poole abi järele pöördumisel arstiabiraamatus ühe arstiabitähiku andmetega, mis nõutavad tähikul märgitud küsimustega.

§ 8. Abiandja ja abitarvitaja vahelisel kokkuleppel tasub abitarvitaja abiandjale kas rahas või eelmises (7.) paragrahvis ettenähtud arstiabitähikuga.

Kui abitarvitaja tasub täiel määral rahas, kviteerib abiandja summa arstiabitähiku teisel küljel. Kviteeritud arstiabitähiku esitab kindlustatu kindlustuskandjale, kes kindlustatule tasub kulud vastavalt Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 25—28 ettenähtud ulatuses.

Kui abitarvitaja tasub osaliselt arstiabitähikuga, märgib abiandja arstiabitähikule vajalised andmed ühes summaga, mis temal tasunormide järgi on õigus saada. Tähendatud summast tasub abitarvitaja arstiabiraamatu teadetelehele märgitud osa, kuna ülejäänud summa kättesaamiseks abiandja esitab arstiabitähikud kindlustuskandjale. Abitarvitaja poolt tasutud summa märgib abiandja arstiabitähiku teisele küljele.

Juhul, kui abitarvitajal on õigus saada tasuta arstiabi (Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 25), maksab kindlustuskandja abitarvitajale viimase poolt makstud summa tagasi või tasub abiandjale arve täielikult, kui abitarvitaja ei ole arvet abiandjale osaliselt tasunud.

§ 9. Kindlustatu haiguse või vigastuse puhul, mis takistab teenistuskohuste täitmist või põhjustab sünnitamise korral teenistusest puudumise, täidab abiandja arstiabiraamatu haiguslehe. Haigusleht jääb haige kätte, kes selle esitab kindlustuskandjale haiguse tõendina (Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 37).

§ 10. Ravimeid, sidumisabinõusid ja muid ravivahendeid antakse apteekidest kindlustatule või tema perekonnaliikmele, kes arstiabiraamatus märgitud, arstiabiraamatu ettenäitamisel ainult arsti retseptide järgi kas kohemakstava raha eest või apteegi nõusolekul kindlustuskandja arvel. Esimesel juhul tasub kindlustuskandja tehtud kulud kindlustatule arvete järgi vastavalt Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 25—28 ettenähtud ulatuses, teisel juhul tasub abitarvitaja apteegile arstiabiraamatu teadetelehel märgitud osa, kuna ülejäänud osa kantakse kindlustuskandja arvele.

Kindlustuskandjale esitatavale arvele märgib apteek ainult kindlustuskandja kulul tarvitada lubatud ravimite ja ravivahendite hinnad (§ 16). Peale selle näitab apteek arves, missuguse osa arvest abitarvitaja ise tasus. Arve kirjutatakse alla apteegi juhataja või tema asetäitja poolt.

Juhul, kui abitarvitajal on õigus saada tasuta ravimeid ja ravivahendeid (Riigiteenijate, -tööliste ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 26), maksab kindlustuskandja abitarvitajale viimase poolt makstud summa tagasi või tasub apteegile arve täielikult, kui abitarvitaja ei ole arvet apteegile osaliselt tasunud.

Retseptile märgib arst kindlustuskandja nime, arstiabiraamatu numbrit ning abitarvitaja enda tasuda jääva ravikulude protsendi määra. Juhul, kui arst ei ole nimetatud andmeid retseptile märkinud, kannab apteek need andmed retseptile arstiabiraamatu järgi.

§ 11. Raviarvitajale ravikulud tasub kindlustatu või tema perekonnaliige vahetult raviarvitajale kas täiel määral või raviarvitajale nõusolekul osaliselt vastavalt Riigiteenijate, -tööliste ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 28 eeskirjadele. Kindlustuskandja tasub ravikulud kindlustatule raviarvitajale arve järgi Riigiteenijate, -tööliste ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 25—28 ettenähtud ulatuses. Juhul, kui kindlustatu või tema perekonnaliige on tasunud raviarvitajale osaliselt, tasub kindlustuskandja ülejäänud osa ravikuludest raviarvitajale viimase arve järgi Riigiteenijate, -tööliste ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 28 eeskirjade kohaselt.

Raviarvitajale nõusolekul võib abitarvitaja enda tasuda jääva ravikulude osa maksta raviarvitajale ka kindlustuskandja kaudu.

Raviarvitajale näitab raviarves, missugune osa ravikuludest on abitarvitajale enda poolt tasunud.

Kui kindlustatul või tema perekonnaliikmel lõpeb õigus viibida kindlustuskandja arvel raviarvitajale, siis teatab kindlustuskandja sellest aegsasti raviarvitajale, kus haige ravimisel viibib.

§ 12. Mitmele kindlustuskandjale kuuluvates õppeasutistes teeniva õppejõu ravi- ja sünnitusabikulud tasub raviarvitajale, apteegile, abiandjale või abitarvitajale see kindlustuskandja, kes on kindlustatule välja andnud arstiabiraamatu. Kindlustuskandja, kes on tasunud õppejõu ravi- või sünnitusabikulud, nõuab teiste kindlustuskandjate kanda jääva kulude osa viimastelt välja.

§ 13. Hammaste plombeerimine on lubatud kindlustuskandja kulul kindlustatul ja tema perekonnaliikmel, kui kindlustatu on olnud Riigiteenijate, -tööliste ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse esimeses (1.) paragrahvis ettenähtud teenistuses või tööl kokku vähemalt ühe aasta. Pärast kindlustatu üheaastast teenistust on kindlustuskandja arvel lubatud viie hamba plombeerimine kalendriaastas isiku kohta.

§ 14. Tasunormid, millede järgi kindlustuskandja tasub antud ravi, sünnitusabi ja muude eritoimetuste eest, samuti tasunormid, millede alusel kindlustuskandja tasub haige sõidukulud raviarvitusse ja arsti või ämmaemanda sõidukulud haige juurde, on avaldatud käesoleva määruse lisadena (lisad nr. 2 ja 3).

Juhul, kui abitarvitaja on maksnud üle tasunormide (lisad nr. 2 ja 3), siis tasutakse arved kindlustuskandja poolt tasunormide järgi. On aga abitarvitaja maksnud alla tasunormide, siis tasub kindlustuskandja arved tege-likkude kulude järgi.

Esimeses lõikes nimetatud normide järgi ei maksta tasu kindlapalgalisele tervishoiupersonaale (§ 5) temale antud ülesannete täitmise eest.

Haige sõidukulud raviarstis tasutakse ainult sel juhul, kui haige sõit raviarstis oli ravisutise või raviva arsti tõendusel vajaline haige tervisliku seisundi tõttu. Kümblus- ja vesiravilasse sõidu kulud tasutakse siis, kui arstliku komisjoni otsusel haige statsionaarne ravi neis asutistes on vajaline.

Märkmed haige sõidu vajaduse kohta raviarstis tehakse ravisutise poolt väljaantaval arvel või eri teatistes.

Tasuta ravi puhul tasutakse sõidukulud kindlustuskandja poolt täies ulatuses sõidukulude tasunormide piirides, muudel juhtudel vastavalt Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse § 28 eeskirjadele.

§ 15. Tervishoiupersonaali hulka kuuluvad isikud, kes Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse ja selle põhjal antud eeskirjade ning tasunormide alusel nõustuvad andma riigiteenijatele, -töölisele ja õppejõududele ning nende perekonnaliikmetele eeltähendatud seaduses ettenähtud abi, teatavad enda nõusolekust: Tallinnas — Sotsiaalministeeriumi Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele, mujal — otseselt kohapealsetele riigiasutistele, -ettevõtetele ja õppeasutistele. Teadaandes tähendatakse abiandja elukoht, eriala ja vastuvõtmise aeg.

Sotsiaalministeeriumi Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsus ja kohapealsed riigiasutised-ettevõtted ning õppeasutised avaldavad eelmises lõikes tähendatud isikute nimestikud teenijatele, töölistele ja õppejõududele teadmiseks.

Kui abitarvitaja on pöördunud abisaamiseks mõne tervishoiupersonaali hulka kuuluva isiku poole, kes ei ole teatanud enda nõusolekust käesoleva paragrahvi esimeses lõikes ettenähtud viisil, siis tasub kindlustuskandja abitarvitajale ravi-, sünnitusabi- ja sõidukulude arved mitte üle tasunormide (lisa nr. 2 ja 3).

§ 16. Patenditud ravimiteks loetakse Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse kohaldamisel need arstlik-keemilised vahendid, liitravimid ja doositud preparaadid, mis on müügil valmistaja poolt antud erinimetuse all.

Patenditud ravimiteks on lubatud kindlustuskandja arvel tarvitada vajaduse korral ainult käesolevale määrusele lisandatud nimestikus tähendatud ravimeid (lisa nr. 4).

§ 17. Ägedateks nakkushaigusteks loetakse Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse kohaldamisel käesoleva määruse lisana toodud nimestikus tähendatud haigused (lisa nr. 5).

§ 18. Käesolev määrus on kehtiv kõigi Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seaduse esimeses (1.) paragrahvis loendatud isikute, asutiste ja ettevõtete kohta, kuivõrd haiguskindlustuse andmise kord mõnes asutises või ettevõttes ei ole korraldatud teisiti erieeskirjadega.

Sotsiaalminister O. K a s k.

Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse direktor dr. A. M õ t t u s.

Tagakülg.

Lisa I.

ARSTIABIRAAMAT nr.

Välja antud
(Kindlustuskandja nimi)

Teadeteleht.

Kindlustatu nimi
perekonnanimi
sünniaeg
amet
elukoht
Haiguskindlustusõiguslike perekonnaliikmete nimed ja laste
sünniajad:
.....
.....

(Kindlustuskandja
pitsir)

Teisik, mis jääb
kindlustuskandjale.

ARSTIABIRAAMAT nr.

Välja antud
(Kindlustuskandja nimi)

Teadeteleht.

Kindlustatu nimi
perekonnanimi
sünniaeg
amet
elukoht
Haiguskindlustusõiguslike perekonnaliikmete nimed ja laste
sünniajad:
.....
.....

Abitarvitaja enda tasuda jäävad ravikuludest järgmised osad:

1. Riigiteenijate, -töliste ja õppejõudude haiguskindlustuse
seaduse § 13 p. 2 ja 3 ja § 21 ettenähtud ravi, ravivahendite ligis
ja -viiside kasutamisel ning sõidukuludest:%

2. alla 3 a. vanuste laste ja alates seitsmendast raseduskuust
rasedate ravimisel p. I näidatud kuludest:%

3. raviasutises ravimisel:

a) madalaimas klassis%
b) sellele järgnevas kõrgemas klassis%

4. tiiskuse ravimisel raviasutises madalaimas klassis 15%, sellele
järgnevas kõrgemas klassis 35%.

Tagakülg.

Pöördel tähendatud arve summast abitarvitaja enda poolt tasutud

Kr. S.

Abiandja allkiri

Märkused (siinkohal tähendatakse ka juhud, mil ravi on võimaldatud rasedatele alates seitsmendast raseduskuust):

(Kindlustuskandja
pitser)

Arstiabitähik nr.

arstiabiaraamatust nr.

Abitarvitaja nimi ja perekonnanimi

Ravi või sünnitusabi antud haige juures kodus, arsti juures või ambulatooriumis.
(Vastav alla kriipsutada)

Abiandmise aeg

(Kuupäev ja kellaeg)

Haiguse nimetus

Visiiditasu

Eritoimetuste tasud:

(Eritoimetuste nimetused tasunormides

..... ettenähtud sõnastuses või tasunormide jrk. nr. ja lit.)

Muud tasud:

(Mille eest)

Sõidukulu

(Sõiduvahendi nimetus)

KOKKU: Kr. S.

„.....“ 19..... a.

Abiandja allkiri

Kindlustatu või tema abikaasa allkiri

(Kindlustuskandja
pitser)

Arstiabitähik nr.

arstiabiaraamatust nr.

Abitarvitaja nimi ja perekonnanimi

Ravi või sünnitusabi antud haige juures kodus, arsti juures või ambulatooriumis.
(Vastav alla kriipsutada)

Abiandmise aeg

(Kuupäev ja kellaeg)

Haiguse nimetus

Visiiditasu

Eritoimetuste tasud:

(Eritoimetuste nimetused tasunormides

..... ettenähtud sõnastuses või tasunormide jrk. nr. ja lit.)

Muud tasud

(Mille eest)

Sõidukulu

(Sõiduvahendi nimetus)

KOKKU: Kr. S.

„.....“ 19..... a.

Abiandja allkiri

Märkused (siinkohal tähendatakse ka juhud, mil ravi on võimaldatud rasedatele alates seitsmendast raseduskuust):

Pöördel tähendatud arve summast abitarvitaja enda poolt tasutud

Kr. S.

Abiandja allkiri

Haigusleht nr.

arstiabiiramatust nr.

Haige nimi
perekonnanimi
amet

Haiguse nimetus
.....
.....

Ravimine on vajaline:

Haige kodus, arsti juures, ambulatooriumis, raviasutises.
(Vastav alla kriipsutada)

Raviasutisse paigutamise aeg

..... 19.....

Raviasutisest lahkumise aeg

..... 19.....

Märkmed haigusaja kohta, mil teenistuskohuste täitmine on takistatud.

Haige- te re- gistri nr.	Teenistuskohuste täitmine on takistatud	Muud märkmed	Ravija arsti allkiri
	Alates 19		
	kuni 19		

Tunnustatud: terveks arvates 19

töövõimeetuks
(Mittevajaline läbi
kriipsutada)

Arsti või ämmaemanda märkmed sünnitusaja kohta.

Haige- te re- gistri nr.	Arsti või ämmaemanda poolt arvatav sünnitus- aeg	Tegelik sünnitus- aeg (kuupäev ja kellaaeg)	Arsti või ämma- emanda allkiri

Lisa 2.

Tasunormid ravi ja sünnitusabi andmise alal.

I.

Visiiditasu.

A. Abitarvitaja visiidi puhul arsti juures:

1. päeval arsti kõnetunni ajal:

a) esimeselt visiidilt Kr. 1.50

b) igalt esimesele järgnevalt visiidilt — välja arvatud sise-, laste-, närvi- ja vaimuhaiguste alal — mis toimub lühemal kui 7-päevalisel ajavahemikul eelnevast visiidist arvates Kr. 1.—

c) igalt esimesele järgnevalt visiidilt, mis toimub lühemal kui 7-päevalisel ajavahemikul eelnevast visiidist arvates, sise-, laste-, närvi- ja vaimuhaiguste alal Kr. 1.25

2. päeval väljaspool arsti kõnetunni aega igalt visiidilt Kr. 1.75

Abitarvitajad, kes arsti ooteruumi on ilmunud kõnetunni ajal, võetakse vastu p. 1 all ettenähtud tasunormidega ka siis, kui tegelik abistamine ootejärjekorra tõttu toimub väljaspool kõnetunniks ettenähtud aega.

3. öösel igalt visiidilt Kr. 2.50

4. pühapäeval ja pühadel, samuti nende eelpäeval alates kella 18, kui arstil sel ajal ei ole kõnetundi, — igalt visiidilt Kr. 2.50

B. Arsti visiidi puhul abitarvitaja juures:

1. kuni 3 (incl.) kilomeetri kaugusel arsti elukohast:

a) päeval Kr. 3.—

b) öösel Kr. 4.50
Kui arst on välja kutsutud enne kella 20, siis tasutakse lit. a näidatud ulatuses.

c) pühapäeval ja pühadel, nende eelpäeval alates kella 18 Kr. 4.50

2. üle 3 kilomeetri kaugusel arsti elukohast:

a) päeval Kr. 3.75

b) öösel Kr. 5.50
Kui arst on välja kutsutud enne kella 20, siis tasutakse lit. a näidatud ulatuses.

c) pühapäeval ja pühadel, nende eelpäeval alates kella 18 Kr. 5.50

Peale visiiditasu makstakse käesolevas (2.) punktis ettenähtud sõitude puhul, mille ulatus on üle 5 kilomeetri arsti elukohast (arvates üks ots), kohale ilmumise eest 25 senti iga üle 5 km sõidetud kauguskilomeetrilt (üks ots); ülejääki kuni 0,5 km (excl.) ei arvestata, kuna ülejääk 0,5 kuni 1 km arvestatakse täieks kilomeetriks; sõidu korral raudteel või laeval makstakse iga täistunni eest Kr. 1.— (arvesse võttes ainult sõiduplaanis märgitud aega ühe otsa eest).

Kui tasunormide B rühmas esinevatel juhtudel ühes perekonnas on läbi vaadata mitu haiget, siis võetakse igalt esimesele järgnevalt haigelt visiiditasu Kr. 1.—.

C. Äratarvitatud ravimid, sidumisabinõud ja muud ravivahendid arvestatakse tegeliku hinna järgi.

II.

Eritoimetuste tasud.

Peale visiiditasu makstakse arstidele järgmisi tasusid eritoimetuste eest:

A. Üldosa:

1. Seerumite süstimised, vere võtmine tõmbsoonest, põielo-putus, kulla ja myosalvarsani lihastesse süstimised, kateteriseerimised Kr. 1.25
2. Injektsioonid tõmbsoonde, pleura- ja hydrocele punkt-sioonid Kr. 2.—
3. Söögitoru dilateerimine, venaesectio, maoloputus Kr. 2.—
4. Lumbaal- ja ascites'i punktsioonid, füsioloogilise lahu infu-sioon Kr. 3.50
5. Pneumothorax; järeltäitmine ühes röntgenilise kontrolliga Kr. 5.—

B. Kirurgia alal (lõikused):

1. Intsisioonid, ekstsisioonid, paised, väiksemad õmblused Kr. 1.25
 2. Suuremad õmblused, ligatuurid, sõrmeluude kohaleasetamine, õla-, küünarnuki-, põlve- jne. luksatsioonide reponeerimine, roiete murdude kohaleasetamine, kusetoru dilateerimine operatsiooni teel Kr. 2.50
 3. Atheroma, lipoma ja teised vähemad kasvaja, unguis incarnatus, nõela või muu võõrkeha väljalõikamine, narkoosi andmine, käsivarre-, jalasääre-, reie- ja õlaluude lahasse panek; purunenud lõualuu kohaleasetamine, rangluu murru kohaleasetamine Kr. 3.50
 4. Raskemate luumurdude ja luksatsioonide reponeerimine, puusa luksatsiooni reponeerimine, suuremad ambulatoor-sed lõikused, tendosutuur jne. Kr. 6.—
- Korduvad juhud — operatsiooni tagajärgede ravimine — visiidi arvel.

C. Sugu- ja nahahaiguste alal:

1. Erimikroskopeerimine (Gram'i jne. järele) Kr. —.75
2. Urethroscopia anterior Kr. 1.75
3. Dunkelfeld ja söehappe lumega ravimine Kr. 1.50
4. Elektro-koagulatsioon Kr. 2.50
5. Urethroscopia posterior ja cystoscopia Kr. 4.—
6. Cystoscopia ureterokateteriseerimisega Kr. 5.—

D. Naistehaiguste ja sünnitusabi alal:

1. sünnitusabi alal:

a) loomuliku sünnituse abistamine

- 1) päeval 2 esimest tundi à Kr. 3.50
- iga järgmine tund Kr. 2.50
- 2) öösel, pühapäevadel ja pühadel, nende eelpäevadel alates kella 18 2 esimest tundi à Kr. 4.50
- iga järgmine tund Kr. 3.50

Kaksikute sünnituse puhul tasu suureneb 50%.

- b) Tangidega sünnituse lõpetamine, igasugused pöörami-sed jne. — peale käesoleva rühma pkt. 1 lit. a ettenähtud tasu Kr. 15.—

c) Rebendite õmblused:

- 1) kuni M. sphincter ani Kr. 5.—
 2) ühes M. sphincter ani Kr. 10.—
 Operatsiooni juures juhtuvate rebendite õmblusi ei arvestata eraldi.

d) Järeltuleva pea vabastamine, emaka tamponeerimine . . Kr. 5.—

e) Placenta vabastamine käega, abordi puhastamine . . Kr. 10.—

2. naistehaiguste alal:

- a) Fluor'i ravimine Kr. —.75
 b) polüüptide väljakäänamine, endomeetriumi peitsimised
 ühes dilateerimisega Kr. 1.50
 c) Pertubatio Kr. 5.—
 d) Abrasio Kr. 7.50

E. Silmaarstide alal:

1. a) Meibomitis'e ja muud vähemad operatsioonid ilma
 õmbluseta, corpora aliena in cornea Kr. —.75
 b) Kombineeritud astigmatismid, mis korrektsioonil kaua
 aega vajavad, trachoma operatsioon, elektrolüüsid ja muu
 elektriravi Kr. 1.25
 c) Järelevaatatus moodsate optiliste instrumentidega, mis
 vajavad erilist seadist ja elektrivoolu kulu Kr. 1.50
 2. Verekaanid, suuremad abstsessid, süstimised tõmbsoonde,
 kauterisatsioonid Kr. 1.50
 3. Chalazion Kr. 1.50
 4. Pisarkanali esmakordne sondeerimine ja pesemine . . . Kr. 1.50
 korduv sondeerimine ja pesemine Kr. 1.—
 5. Meibomitis väljaspoolt lõigatud ja muud operatsioonid
 õmblemisega, paratsenteesid, pterygium, kantoplas-
 tika Kr. 1.50 — Kr. 2.50
 6. Trachoma väljapigistamine Kr. 2.—
 7. Tenotomia, discisio Kr. 3.50
 8. Pisarkoti väljalõikamine Kr. 5.—

F. Kõrva-, nina- ja kurguhaiguste alal:

1. Paratsentees, punktsioon ja pesemine (nina kõrvalkoobas-
 tes), kõrkmete kaustika, nina või kõrva küreteerimine, võõr-
 kehade eemaldamine Kr. 1.— — Kr. 2.—
 2. Nina- ja kurgupolüübid, tonsillotomia, kurgu abstsessi
 avamine Kr. 2.— — Kr. 3.—
 3. Adenotomia Kr. 3.50
 4. Resectio septi nasi, tonsillektomia, Highmoritis'e radi-
 kaaloperatsioon Kr. 6.— — Kr. 8.—

G. Hamba- ja suuhaiguste alal:

1. Hamba kõrvaldamine operatsiooni teel Kr. 3.—
 2. Granuloomide ja väikeste tsüstide kõrvaldamine Kr. 5.—

H. Röntgenoloogia alal:

1. Läbivalgustused:
 a) ühekordne mao läbivalgustus kontrastvahendiga . . Kr. 7.—

- b) lit. a näidatud läbivalgustus ühes rinnakorvi läbivalgustusega Kr. 10.—
- c) Kolmekordne mao läbivalgustus kontrastvahendiga Kr. 10.—
- d) lit. c näidatud läbivalgustus ühes rinnakorvi läbivalgustusega Kr. 13.—
- e) söögitoru läbivalgustus kontrastvahendiga Kr. 7.—
- f) lit. e näidatud läbivalgustus ühes rinnakorvi läbivalgustusega Kr. 10.—
- g) jõesoole läbivalgustus kontrastklysmaga Kr. 8.—
Lit. a—g (incl.) näidatud läbivalgustuste juures tehtud ülesvõtetelt võetakse tasu vastavalt ülesvõtte suurusele — käesoleva rühma pkt. 2 ettenähtud määradel.
- h) rinnakorvi läbivalgustus Kr. 6.—
- i) lihtne läbivalgustus Kr. 3.— — Kr. 5.—
Kui lit. h ja i näidatud läbivalgustuse puhul tehakse ühtlasi ülesvõtte, siis arvestatakse läbivalgustus Kr. 2.— ja ülesvõtte vastavalt ülesvõtte suurusele — käesoleva rühma pkt. 2 ettenähtud määradel.
- k) Orthodiagramm ühes kopsuläbivalgustusega Kr. 6.—

2. ülesvõtted:

- a) suurus 30×40 Kr. 9.—
korduv ülesvõtte Kr. 7.—
- b) suurus 24×30 Kr. 7.—
korduv ülesvõtte Kr. 5.—
- c) suurus 18×24 Kr. 5.50
korduv ülesvõtte Kr. 3.50
- d) suurus 13×18 Kr. 4.50
korduv ülesvõtte Kr. 3.—
- e) suurus 9×12 Kr. 3.50
korduv ülesvõtte Kr. 2.50
- f) hamba ülesvõtte Kr. 3.50
korduv ülesvõtte Kr. 2.50
- Selle juures vajalised kontrastvahendid ja operatiivsed toimetused arvestatakse eraldi tegelikus väärtuses.

3. röntgenravi:

- iga milliamperminut Kr. —.08
2. alammäär ühekordse pinnalise ravi seansi eest Kr. 4.—
- alamäär ühekordse sügavravi seansi eest Kr. 6.—
- korduvatel juhtudel alammäär seansi eest Kr. 4.—

I. Elektriravi alal:

1. Diathermia Kr. 1.25
2. Diathermia mudaga Kr. 1.50 — Kr. 2.—
3. Kõrgustik-päike (üksikult) Kr. 1.—
4. Kõrgustik-päike grupis (2 inimest) Kr. —.75
5. Galvan-Farad Kr. 1.—
6. Sinine valgus Kr. —.50
7. Elektri vibratsioonid Kr. —.50 — Kr. 1.—
8. Neljarakuvann Kr. 1.25 — Kr. 1.50
9. Kromayer Kr. 3.—

J. Elektro-kardiogramm Kr. 5.—

K. Analüüside alal:

1. Kusi:

- a) üldine täieline analüüs Kr. 2.—
- b) ainult suhkru-%, erikaal ja atsetoon Kr. 1.—
- c) bakterioskoobiline uurimine Kr. 1.25
- d) üldine (täieline) ja bakterioskoobiline koos Kr. 3.—
- e) konkrementide keemiline uurimine Kr. 3.—

2. Röga:

- a) üldine analüüs Kr. 2.—
- b) ainult tiisikuse pisilaste peale Kr. 1.50
- c) ainult tiisikuse pisilaste peale antiformiiniga Kr. 2.—

3. Väljaheited:

- a) üldine analüüs Kr. 2.—
- b) ainult peituv vere peale Kr. 1.—
- c) ainult parasiitide munade peale Kr. 1.50

4. Veri:

- a) Vidal'i reaktsioon (tüüfus, paratüüfus B) Kr. 2.50
- igalt eriagglutinatsioonilt lisaks Kr. —.50
- b) Vassermann'i reaktsioon verevõtmisega Kr. 3.—
- verevõtmiseta Kr. 2.50
- c) hämogloobiini määramine Kr. 1.—
- d) punaste ja valgete vereliblede lugemine Kr. 1.50
- e) löikotsütaarne vormel Kr. 1.25
- f) hämogloobiini, punaste ja valgete vereliblede arvu määramine, hämogramm Kr. 3.50
- g) settimine (sadestamine) Kr. 1.75
- h) tõmbsoone punktsioon Kr. 1.—
- i) vere suhkur Kr. 3.50

5. Selgrooajuvedelik:

(rakkude hulk, WaR, valk kvantitatiivselt, Pandý, Nonne-Appelt) Kr. 4.—

6. Ultramikroskoobiline uurimine Kr. 3.—

7. Juukste- ehk nahaseenekete peale kultuur Kr. 2.50

8. Punktaat (keemiline, mikroskoobiline ja bakterioskoobiline uurimine) Kr. 3.—

9. Külvid, tiisikuse ja teiste mikroobide suhtes, iga külv Kr. 2.50

10. Kurgulima, kultuur difteeria-pisilaste peale Kr. 2.50

11. Maomahla 2-kordse võtmisega Kr. 3.50

12. Mäda uurimine (2 prepar. bakterioskoobil.) Kr. 1.50

L. Masseerimise alal:

1. Üldine massaaž Kr. 1.25

2. Pea ja kaela massaaž Kr. —.75

3. Käsi ühes abaluuga Kr. —.75

4. Mõlemad käed Kr. —.85

5. Jalg ühes puusaga Kr. —.85

6. Jalg ühes põlvega Kr. —.75

7. Mõlemad jalad	Kr. 1.—
8. Kõht	Kr. —.70
9. Selg	Kr. —.75
10. Üksik liige	Kr. —.60
11. Ischias	Kr. 1.—

M. Hüdroteraapia alal:

1. Charcot-duš	Kr. 1.—
2. Valguskapp	Kr. 1.75
3. Mantel-duš	Kr. —.85
4. Auruduš	Kr. —.75
5. Istevann	Kr. —.80
6. Aurukapp	Kr. 1.75
7. Pärmivann	Kr. 1.75
8. Männiekstraktivann	Kr. 1.50
9. Männiekstraktivann ühes meresoolaga	Kr. 1.75
10. Meresoolavann	Kr. 1.50
11. Tervismudavann	Kr. 1.80 — Kr. 2.50
12. Söehappevann	Kr. 2.50
13. Vahuvannid	Kr. 4.—
14. Enterocleaner (veealune soolteloputus)	Kr. 4.—
15. Lina tarvitamine	Kr. —.15

- N. 1. Punktides A—G (incl.) loendatud eritoimetuste juures äratarvitatud sidematerjal, ravimid ja muud ravivahendid arvestatakse tegeliku hinna järgi.
2. Käesolevates tasunormides ettenähtud tasud eritoimetuste eest on kehtivad ravi puhul haige kodus ja arsti juures. Juhul, kui eritoimetused sooritatakse ambulatooriumis, laboratooriumis või raviasutises, siis tasutakse eritoimetuste eest neis asutistes kehtivate tasunormide piires.
3. Käesolevates tasunormides loendamata eritoimetuste eest tasutakse mitte üle nende normide, mis makstakse samade toimetuste eest kohalikkudes riigi- või omavalitsuse raviasutistes.

III.

Muud tasud.

A. Hambaarstimise tasumäärad.

1. Hamba või hambajuure väljatõmbamine	Kr. —.75
2. Hamba või hambajuure valuta väljatõmbamine	Kr. 1.—
3. Hamba plombeerimine ühes kõige ettevalmistusega, igalt plommilt	Kr. 2.—
4. Hammaste kivist puhastamine	Kr. 1.—
5. Hamba närvi suretamine	Kr. 1.—

B. Ämmaemanda tasu.

Sünnitusabi andmise puhul kaks päeva enne sünnitamist, sünnitamise ajal ja kümme päeva pärast sünnitamist . . . üldse Kr. 25.—

C. Masseerijate tasud.

1. Üldine massaaž	Kr. 1.—
2. Pea ja kaela massaaž	Kr. —.70

3. Käsi ühes abaluuga	Kr. —.70
4. Mõlemad käed	Kr. —.85
5. Jalg ühes puusaga	Kr. —.75
6. Jalg ühes põlvega	Kr. —.70
7. Mõlemad jalad	Kr. —.90
8. Kõht	Kr. —.70
9. Selg	Kr. —.70
10. Üksik liige	Kr. —.60
11. Ischias	Kr. —.90
D. Kirjalikud arstlikud tõendid	Kr. 1.25
- Tasumisele ei kuulu andmete kandmine arstiabiraamatusse.

IV.

Tasunormide kohaldamisel arvatakse päevaseks ajaks aeg kella 8—20-ni ja öiseks ajaks aeg kella 20—8-ni.

Lisa 3.

Sõidukulude tasunormid.

- A. Arsti või ämmaemanda sõidu puhul haige juurde tasutakse sõidukulud:
- kui arst või ämmaemand kasutab üldiseks kasutamiseks määratud sõiduvahendit, siis tasutakse sõidukulud nende sõiduvahendite kohta kehtima pandud taksihindade piirides;
 - kui arst või ämmaemand kasutab isiklikku sõiduvahendit, siis tasutakse sõidukulud järgmiselt:
 - sõidu puhul autoga 18 senti jooksev km
 - „ „ mootorrattaga 15 senti jooksev km
 - „ „ hobusega 12 „ „ „
 - „ „ jalgrattal 6 „ „ „
- B. Haige sõidukulud raviuasutisse tasutakse kasutatud sõiduvahendite kohalikkude taksihindade piirides.

Lisa 4.

Tarvitamiseks lubatud patenditud ravimite nimestik.

Adrecaïn	Dilaudid
Albargin	Dionin (ainult silma raviks)
Ammonium sulfoichthyolicum	Ephetonin
Antithyreoidin	Eucaïn
Argyrol	Eucerin
Bismutin	Filmaron-õli
Calcinat ampull.	Hegonon
Cardiazol	Hypophysin
Casbis	Ichthosulfol
Caseochinol	Insulin
Choleval	Litonal
Citosein	Lobelin
Digalen	Moutarde en feuilles de Rigollot
Digipurat	Naphtalan

Natrium sozodolicum	Secacornin
Neosalvarsan	Spirocid tabl.
Neuro-Yatren	Stovain
Novarsenobenzol	Stovarsol
Noviform	Stypticin
Novocain	Suprarenin
Pantocain	Targesin (ainult nina ja silma raviks)
Pavopin	Terpichin
Percain	Thigenol
Phenopurgen	Trypaflavin
Phospharsin	Trypasol
Proallon	Tumenol-ammonium
Protargol (ainult nina ja silma raviks)	Uresan
Rhodarsan	Urolith
Reactogen	Vigantol-õli
Rivanol	Yatren-Casein
Salol	

Lisa 5.

Ägedate nakkushaiguste nimestik.

1. Kõhutüüfus	— typhus abdominalis.
2. Paratüüfus	— paratyphus.
3. Tähniline soetõbi	— typhus exantematicus.
4. Taastuv soetõbi	— febris recurrens.
5. Rõuged	— variola.
6. Leetrid	— morbilli.
7. Sarlakid	— scarlatina.
8. Difteeria	— diphtheria.
9. Koolera	— cholera asiatica.
10. Verine kõhutõbi	— dysenteria.
11. Katk	— pestis.
12. Epideemiline ajukelme põletik	— meningitis cerebrospinalis epide- mica.
13. Unehaigus	— encephalitis lethargica.
14. Malaaria	— malaria.
15. Roos	— erisypelas.
16. Tatitõbi	— malleus.
17. Siberikatk	— antrax.
18. Kangestustõbi	— tetanus.
19. Lastehalvatus	— poliomyelitis anterior acuta.
20. Läkakõha	— pertussis.

647. Eesti Maapangast ja Maatulunduskapitalist antud laenude alal administratiivkorras sissenõudmiste teostamise omavalitsustele panemise määrus.

Alus: Administratiiv-sissenõudmise seaduse § 3 muutmise seadus (RT 52 — 1937).

I.

§ 1. Administratiiv-sissenõudmise teostamine Eesti Maapangast ja tema valitsemisel olevaist erisummadest, kapitalidest ja fondidest, samuti Pikalaenu Panga valitsemisel olevast Maatulunduskapitalist antud laenude alal, niivõrd kui võrd need pangad ei teosta seesugust sissenõudmist oma ametnike kaudu, pannakse omavalitsustele.

§ 2. Elmises paragrahvis tähendatud sissenõudmist omavalitsused teostavad Eesti Maapanga või Pikalaenu Panga poolt koostatud nõudelehtede alusel, pöörates eeskätt sissenõudmise võlgniku seesugusele varale, millisest Eesti Maapank või Pikalaenu Pank oma nõudelehes peab soovitavaks nõude rahuldamist.

§ 3. Võlgnikult nõudelehtede järgi sissenõutud summad makstakse omavalitsuse poolt Eesti Maapanga osas, kas viimase kassasse või jooksvale arvele postil või Eesti Panga lähemas osakonnas ja Pikalaenu Panga osas, kas viimase kassasse või jooksvale arvele Eesti Pangas või selle lähemas osakonnas.

Võlgniku vara müügilehe ära kiri saadetakse sissenõudmist teostanud omavalitsuse poolt pangale, kes koostas nõudelehe.

Iga kuu esimesel poolel kuni 15. kuupäevani omavalitsuse kassasse laekunud summad antakse edasi hiljemalt sama kuu 25. päevaks ja kuu teisel poolel kuni kuu lõpuni laekunud summad hiljemalt järgneva kuu 10. päevaks, kui seaduses ei ole määratud teisi tähtaegu.

§ 4. Kui sissenõudmisel ei läinud korda katta Eesti Maapanga või Pikalaenu Panga poolt soovitatud varast nõudmist kogu ulatuses, tagastatakse nõudeleht selle koostajale, kes edasist sissenõudmist korraldab, kas oma põhi kirjas või Administratiiv-sissenõudmise seaduses ettenähtud korras.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Käesoleva määruse kehtima hakkamisega kaotab kehtivuse Administratiiv-sissenõudmise seaduse § 3 muutmise seaduse elluviimise määrus (RT 37 — 1937).

Tallinnas, 30. septembril 1937.

Majandusminister K. Selter.

Siseministri k.t. Joh. Müller.

648. Eesti Maapangast ja Maatulunduskapitalist antud laenude sissenõudmisel võetava lisaraha seaduse elluviimise määrus.

Alus: Eesti Maapangast ja Maatulunduskapitalist antud laenude sissenõudmisel võetava lisaraha seadus (RT 52 — 1937).

I.

§ 1. Eesti Maapangast ja tema valitsemisel olevaist erisummadest, kapitalidest ja fondidest, samuti Pikalaenu Panga valitsemisel olevast Maatulunduskapitalist antud laenude maksuvõla, selle hulgas tähtmaksude, vii-

viste, trahvide ja kulude sissenõudmisel Administratiiv-sissenõudmise seaduses ettenähtud korras sissenõutavalt summalt võetava lisaraha tasumise kohustus tekib võlglasel, kes võla jätnud tähtjaks tasumata, tema võla nõudelehe väljasaatmisega Eesti Maapanga või Pikalaenu Panga poolt.

Võla vabatahtlik tasumine võlgniku poolt pärast nõudelehe väljasaatmist ei vabasta teda lisaraha tasumise kohustusest vastavale omavalitsusele.

§ 2. Omavalitsuse heaks kuuluva lisaraha omavalitsus arvutab nõudelehe järgi sissenõutud võlasummalt, kusjuures lisaraha arvutamisel loetakse sissenõutud võlasummaks ka võlglast poolt oma võla katteks pärast nõudelehe väljasaatmist vabatahtlikult tasutud summad.

§ 3. Sissenõutud lisaraha loetakse vastava omavalitsuse tuluks, kes võib seda tarvitada eelarve korras.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Käesoleva määruse kehtima hakkamisega kaotab kehtivuse Eesti Maapanga võlgade sissenõudmisel võetava lisaraha seaduse elluviimise määrus (RT 37 — 1937).

Tallinnas, 30. septembril 1937.

Majandusminister K. Selter.

Siseministri k.t. Joh. Müller.

649. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 27. septembril 1937.

A l u s: Metsaseaduse § 10 (RT 45 — 1934).

Määrab kaitsemetsaks Järvamaal, Kärü vallas ja asunduses asuva puistu umbkaudse pindalaga 8,0 hektaari, mis on piiratud põhjast Kärü jõega ja krunt nr. A-21 maadega, idast krunt nr. A-76 piiriga, lõunast Kärü-Vändra maantee ja läänest krunt nr. A-35 piiriga ning looduses piirimärkidega tähistatud.

Mainitud kaitsemetsa suurem osa (umbes 7,0 hektaari) kuulub riigile, vähem osa Kärü vallale.

Põllutööminister A. Tupits.

Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor J. Luik.

650. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 27. septembril 1937.

A l u s: Metsaseaduse § 10 (RT 45 — 1934).

Määrab kaitsemetsadeks Virumaal, Palmse vallas asetsevad ja looduses piirimärkidega tähistatud järgmised maa-alad:

1. Palmse vallas, Käsü küla juures asetseva Palmse metsandiku kvartaal nr. 14 osa ühes sellest osast eraldatud kruntidega nr. nr. A-274, A-275 ja A-276 pindalaga umbes 5,0 hektaari, mis piiratud põhjast Käsü lahega, idast Käsü küla maadega, lõunast ja läänest sama metsandiku kvartaal nr. 14 teiste metsaosadega.

Mainitud kaitsemets kuulub riigile.

2. Palmse vallas asetseva „Koltsi nr. A-158“ talu metsa osa, pindalaga umbes 3,5 hektaari, mis koosneb kahest eraldi tükist. Kaitsemetsa üks osa piirdub põhjast Palmse metsandiku kvartaal nr. 9, idast sama talu põllumajanduslikult kasutatavate maadega, lõunast Palmse metsandiku kvartaal nr. 52 ja läänest Käsmu lahega.

Kaitsemetsa teine osa, mis asub eelmisest umbes $\frac{3}{4}$ km kaugusel lõuna suunas, piirdub põhjast ja idast sama talu põllumajanduslikult kasutatavate maadega, lõunast Palmse metsandiku kvartaal nr. 59 ja läänest Käsmu lahega.

Mainitud kaitsemets kuulub Aleksander Lõbu'le.

Põllutööminister A. Tupits.

Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor J. Luik.

651. Loomade ja loomatooressaaduste sisseveo määrus.

Antud Põllutööministri poolt 28. septembril 1937.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 6 (RT 109/110 — 1925).

§ 1. Hobuste, veiste, lammaste, kitsede ja sigade sissevedu Eestisse, samuti ka nende transiit ilma Loomatervishoiu osakonna vastava celloata on keelatud.

§ 2. Sisseveetavad loomatooressaadused desinfitseeritakse tarviduse korral piirikontroll-loomaarstide poolt määrataval viisil ja nende valve all. Desinfektsiooni vahendid ja tarviliku tööjõu annab importöör oma kulul.

§ 3. Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Põllutööminister A. Tupits.

Loomatervishoiu osakonna direktor K. Lind.

652. Vaimuhaigetele, langetõbistele ja nõdramõistuslistele hoolekande korraldamise määrus.

Antud Sotsiaalministri poolt 22. septembril 1937.

Alus: Hoolekande seaduse (RT 120/121 — 1925, 43 — 1935 ja 18 — 1937)

§ 127 ja 211.

I peatükk.

Hoolekandele võtmise teostamine ja hoolekande viisi muutmine.

§ 1. Ettepanekud ja sooviavaldused vaimuhaigetele, langetõbistele või nõdramõistuslistele hoolekande korraldamiseks esitatakse abitarvitaja elukoha linna-, alevi- või vallavalitsusele.

Elukoha puudumisel, või kui ei ole võimalik seda kindlaks teha, abitarvitaja viibimisekoha linna-, alevi- või vallavalitsusele.

§ 2. Esimeses paragrahvis nimetatud omavalitsus teeb kindlaks:

1) abitarvitaja kodakondsuse, elukoha ning perekondlise (perekonna koosseis, perekonnaliikmete vanus jne.), varalise ja tervisliku seisukorra;

- 2) isikud, kes seaduse järgi on kohustatud abitarvitaja eest hoolitsema ning nende elukohad, perekondlise ja varalise seisu;
- 3) edaspidise abivajavuse, märkides eriti kas ja mil määral on abitarvitajale võimalik korraldada abistamist tema enda või tema eest seaduse järgi hooltkandma kohustatud isikute kulul (selle määruse § 4, 5 ja 6);
- 4) kas on võimalik abitarvitajale korraldada hoolekannet perekondlisele ülalpidamisele andmise teel; jaataval korral ära tähendades ülalpidamisele võtta soovija nime, elukohta, vanust, perekonna koosseisu, tegelikku tööala, varalist seisu, korteriolusid ning ülalpidamise tasu suurust;
- 5) selle linna-, alevi- või vallavalitsuse, kes Hoolekande seaduse § 19 järgi on kohustatud kandma abitarvitaja hoolekande kulud.

§ 3. Abitarvitaja tervisliku seisukorra kindlakstegemiseks muretseb omavalitsus kohalikult ametlikult arstilt arstitunnistuse Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse poolt antud vormi kohaselt.

Haiglates viibivate vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramõistusliste tervisliku seisu tõendamiseks võib kasutada haigla juhatuse poolt antud vastavaid tunnistusi.

§ 4. Kui abitarvitajal on sissetulekuid või tuluandvaid varasid, siis § 1 nimetatud omavalitsus korraldab abistamist nende sissetulekute või tulude arvel, võttes vajaduse korral selle vara oma valitsemisele (Hoolekande seaduse § 26 ja 124), kusjuures abikorraldaja omavalitsus on kohustatud hoolitsema kõigiti heatahtlikult hoolealuse tervise ja ülalpidamise võimaluste eest.

Vara valitsemisele võtmisel valitsemisele võtja koostab vara täpse nimesitiku ja korraldab selle valitsemist ning kasutamist kõigiti otstarbekohaselt ja heaperemeheliku hoolega.

§ 5. Ei ole abitarvitajal endal vara ega sissetulekut või ei ole seda tema abistamiseks küllaldasel määral, temal on aga seesuguseid omakseid või sugulasi, kes tema eest on seaduse järgi kohustatud hoolt kandma, kuid seda ei tee, siis § 1 nimetatud omavalitsus korraldab abistamist abitarvitaja nende omaste või sugulaste kulul kas täiel määral või osaliselt vastavalt vajadusele ja võimalustele ning nõuab tehtud kulud neilt tagasi tarbekorral kohtu teel (Hoolekande seaduse § 25 ja 124).

§ 6. Abistamist ei või korraldada abitarvitaja enese või tema sugulaste või omakste kulul juhul, kui abitarvitaja enda perekond või tema omak- sed või sugulased selle tagajärjel võivad kaotada enese või oma perekonna ülalpidamise võimalused.

§ 7. Ei ole võimalik abitarvitajale korraldada vajalikku abi tema enda või tema omakste või sugulaste kulul täiel määral või on võimalik seda teha ainult osaliselt, siis jääb puudutulev osa Hoolekande seaduse § 125 alusel riigi ja omavalitsuse kanda. Selleks esitab määruse paragrahv 1 nimetatud omavalitsus küsimuse ühes oma ettepanekuga ja § 2 nimetatud andmetega ning arstitunnistusega Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele otsustamiseks ja vajalikkude korralduste tegemiseks (Hoolekande seaduse § 127).

On abitarvitaja välismaalane või kodakondsuseta isik (Hoolekande seaduse § 4), siis tuleb ettepanekule juurde lisada võimaluse korral tõestatud ärakiri abitarvitaja isikutunnistusest.

§ 8. Paragrahv 1 nimetatud omavalitsus ühel ajal abitarvitaja hoolekandele võtmise ettepaneku esitamisega Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele pöördub abitarvitaja elukoha Ringkonnakohtu prokuröri poole palvega lasta isik tunnistada kohtu korras vaimuhaigeks juhul, kui abitarvitajal on vara või on teada tema õigusi varade või sissetulekute omamiseks (TKS § 1913—1927 ja BES § 498 ja 499).

Vaimuhaigeks tunnistamise palvele tuleb juurde lisada arstitunnistust ja tõendused asjaolude üle, mis tingivad vaimuhaigeks tunnistamise vajaduse.

§ 9. Paragrahv 7 korras esitatud hoolekandele võtmise ettepaneku otsustab Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsus ja teatab tehtud otsusest ettepaneku teinud omavalitsusele, kes otsuse täide viib.

Juhul, kui abitarvitaja on otsustatud paigutada kinnisesse asutusse, teatab Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsus sellest ka sellele asutusele.

§ 10. Kui on otsustatud abitarvitaja paigutada perekondlisele ülalpidamisele riigi- ja omavalitsuse kulul, siis sõlmib ettepaneku teinud omavalitsus (ülalpidamisele andja) abitarvitaja oma ülalpidamisele võtja isikuga (ülalpidamisele võtja) kirjaliku lepingu Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse poolt kinnitatud lepingu kava alusel ja korraldab ülalpidamise tasu väljaandmist (Hoolekande seaduse § 193 p. 11, 16 ja 202 p. 7 ja 12).

Ülalpidamisetasu suuruse igal üksikjuhul määrab kindlaks Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsus.

§ 11. Võimaldab riigi- ja omavalitsuse kulul vaimuhaiglatesse või varjupaikadesse hoolekande korras paigutatud isikute tervislik seis nende paigutamist perekondlisele ülalpidamisele, siis on nende asutuste juhatajad õigustatud seesuguseid isikuid paigutama riigi- ja omavalitsuse kulul perekondlisele ülalpidamisele. Sel juhul sõlmib § 10 nimetatud lepingu ja korraldab ülalpidamisetasu väljaandmist selle asutise juhataja.

§ 12. Perekondlisele ülalpidamisele andmiseks § 10 ja 11 korras sõlmitud lepingud jõustuvad peale kinnitamist Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse poolt.

§ 13. Muutub § 11 korras perekondlisele ülalpidamisele antud isiku perekonnas pidamine võimatuks, kas tema tervisliku seis halvenemise tõttu või mõnel muul põhjusel, siis on asutuse juhataja, kes sõlmis lepingu, õigustatud seda isikut riigi- ja omavalitsuse kulul asutusse tagasi võtma, teatades sellest viivitamatult Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele, ära tähendades tagasivõtmise aega ja põhjust.

Omavalitsuste poolt § 10 korras perekondlisele ülalpidamisele antud vaimuhaigete, langetõbiste või nõdramõistusliste asutistesse paigutamise ettepanekud esitatakse § 7 korras.

§ 14. Ülalpidamisele andja on kohustatud valvama:

- 1) et antav abi õieti tarvitatakse ja
- 2) et ülalpidamisele võtja täidaks korralikult vastavates seadustes (Hoolekande seaduse § 121, 122 jne.), määrustes ja sõlmitud lepingus nähtud kohustusi.

§ 15. Selgub ülalpidamisele andja või omavalitsuse asutiste poolt ettevõetud kontrollimisel, et vajaliku hoolekande korraldamine on võimalik haige enese või tema omakste või sugulaste kulul, kas täiel määral või osaliselt (selle määruse § 4—6) või saab teatavaks ülalpidamisele andjale või omavalitsuse asutusele ükskõik mil viisil, et haige pidamine ülalpidamisele võtja juures kas ajutiselt või jäävalt saanud võimatuks, teatab ülalpidamisele andja või

omavalitsus sellest viivitamatult Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele esitades ettepaneku hoolekande muutmiseks või lõpetamiseks.

§ 16. Perekondlisele ülalpidamisele antud vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramõistusliste ülalpidamisega tutvuneda, teostada arstlikku järelevalvet ja kontrollida ülalpidamisele antava tasu otstarbekohast kasutamist, võivad peale ülalpidamisele andjate ja teiste ametisikute, kellel seaduse järgi selleks õigus, ka veel vaimuhaigete eest hoolekannet teostavad eraorganisatsioonid, kellele selleks antud vastav luba Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse poolt.

§ 17. Eraorganisatsioonid, kellel nende põhikirjade järgi õigus anda vaimuhaiged, langetõbiseid või nõdramõistuslisi perekondlikule ülalpidamisele, on kohustatud hoolitsema selle eest, et oleksid kaitstud haige majanduslikud, tervislikud ja õiguslikud huvid.

§ 18. Vaimuhaiged, langetõbised ja nõdramõistuslikke võib paigutada seesugustesse asutistesse (haiglad, varjupaigad, vanadekodud, vigastekodud jne.), kus on peale nende ka veel hoolealuseid, kes ei ole vaimuhaiged, langetõbised või nõdramõistuslised ainult siis, kui esimesed on lahutatud viimastest sellaselt, et nad ei riku viimaste rahu ja kui neile on korraldatud arstlik-psühiaatiline järelevalve.

II peatükk.

Hoolekandekulude kandmine ja nende tasumise kord.

§ 19. Vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramõistusliste hoolekandekulude (ravi ja ülalpidamine) omavalitsuste kanda langeva osa on kohustatud tasuma käesoleva määruse § 20—22 ettenähtud korras see linna-, alevi- või vallavalitsus, kes tegi hoolealuse hoolekandele võtmise ettepaneku Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusele (Hoolekande seaduse 127).

§ 20. Riigi poolt ülalpeetavaisse ravi- või hoolekandenasutistesse hoolekande korras riigi ja omavalitsuse kulul paigutatud kui ka nende asutiste poolt perekondlikule ülalpidamisele antud vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramõistusliste hoolekandekulude omavalitsuse kanda langeva osa on kohustatud tasuma § 19 nimetatud omavalitsused otseselt sellele asutisele, kus hoolealune viibib või kelle korraldusel ta perekonda paigutatud.

Hoolekande kulude suuruse neis asutistes määrab kindlaks Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsus iga eeloleva aasta peale ette.

§ 21. Omavalitsuste ja eraorganisatsioonide poolt ülalpeetavatesse ravi- või hoolekandenasutistesse hoolekande korras riigi- ja omavalitsuste kulul paigutatud vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramõistusliste hoolekandekulud tasutakse riigi kanda olevas osas Sotsiaalministeeriumi poolt ja omavalitsustele langevas osas § 19 nimetatud omavalitsuse poolt nende asutiste ülalpidajatele või viimaste sellekohase korralduste põhjal otseselt asutustele.

Hoolekande kulude suuruse neis asutistes määrab kindlaks asutise ülalpidaja kokkuleppel Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsusega iga eeloleva aasta peale ette, võttes aluseks möödunud aasta tegelikke kulusid.

§ 22. Kõik § 20 ja 21 nimetatud kulud tulevad tasuda kuude kaupa, neis paragrahvides näidatud omavalitsustele, organisatsioonidele ja asutistele nende sellekohaste nõuete järgi.

Nõuded eelmise kuu kulude kohta peavad olema esitatud hiljemalt järgneva kuu viieteistkümnendaks kuupäevaks ning nende järgi tasumisele kuuluvad summad ära tasutud selle kuu viimaseks kuupäevaks.

Kulude tasumise nõuded Sotsiaalministeeriumile tulevad esitada sellele määrusele juurde lisatud vormi järgi (lisa nr. 1).

Vorm nr. 2.

Lisa § 23 juurde.

Sotsiaalministeeriumile

..... valitsus tõendab, et lepingute alusel perekondlisele ülalpidamisele paigutatud vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramoistustliste hoolekande kulud on valitsuse poolt tasutud isikutele, tähtaegadel ja suuruses, nagu alljärgnevas näidatud:

[illegible]

(allkirjad)

Vorm nr. 3.Lisa § 23 juurde.

Sotsiaalministeeriumile

(Maavalitsuse nimetus)

register nr.

„ „ 193..... a.

Valla- ja alevivalitsuste aruannetele perekondlisele ülalpidamisele antud vaimuhaigete, langetõbiste ja nõdramõistusliste ülalpidamise kulude tasumise kohta.

Jrk. nr.	Valla- ja alevivalitsuste nimetused	Aruande järgi tasutud riigi kanda kuuluv osa		Märkused
1	2	3	4	5
1				
2				
3				
4				
„				
„				
	Kokku			

(.....)
(üldsumma sõnadega)

Lisa: registri järjekorra nr.nr. korras kokkuõmmeldud
(arv)
dokumenti.

.....
(allkirjad)

**653. Tariifinõukogu otsus 24. septembrist 1937 raudtee ja autobuse-
liinide otseühenduse veotariifi nr. 166 täiendamise kohta.**

(Protokoll nr. 432 p. 1.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee ja autobuseliinide otseühenduse veotariifi nr. 166 (RT 51 — 1935, muudatus RT 50 ja 101 — 1936) § 7 täiendatakse uute järjekorra nr. 25 kuni 27 järgmiselt:

L a h t r i d									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
25	Tartu	Kallaste	—	20	25	10	8	15	—
26	Tartu	Kambja	—	20	25	10	8	15	—
27	Vigala	Pärnu-Jaagupi	—	20	25	10	8	15	—

II.

Käesolev otsus on maksev 1. oktoobrist 1937.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretäri eest A. Suurthal.

**654. Tariifinõukogu otsus 24. septembrist 1937 eriveotariifi nr. 186
täiendamise kohta.**

(Prot. nr. 432 p. 2.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eriveotariif nr. 186 (RT 44 — 1937) täiendatakse pärast § 4 uue § 4-a-ga järgmiselt:

§ 4-a. Võimalust mööda teostatakse kaupade vedu ka Tõrva linna lähemas ümbruses, kusjuures veo eest võetakse maksu 25 senti jooksev-kilomeetrilt, kaugust arvates Tõrva linnas asuvast kaubakontori laost kuni kaubakäsitaja poolt tähendatud kohani edasi-tagasi; alustatud kilomeetri osa loetakse terveks kilomeetriks. Jõuvankri koormaks võib kaupa olla kuni selle kandejõuni või mahutuseneni.

Sama tasu eest ja tingimustel võib toimetada kauba vedu ka Puka jaa-mast selle lähemasse ümbrusse.

II.

Käesolev otsus on maksev 1. oktoobrist 1937.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretäri eest A. Suurthal.

655. Tariifinõukogu otsus 24. septembrist 1937 eriveotariifi nr. 174 täiendamise kohta.

(Prot. nr. 432 p. 3.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eriveotariif nr. 174 (RT 51 — 1936, muudatus RT 44 — 1937) § 7 täiendatakse uue p. 3-ga järgmiselt:

3. Võimalust mööda teostatakse kaupade vedu ka väljaspool linna administratiivpiire, kusjuures veo eest võetakse maksu 25 senti jooksev-kilomeetrilt, kaugust arvates raudtee kaubalaost kuni kaubakäsitaja poolt tähendatud kohani edasi-tagasi; alustatud kilomeetri osa loetakse terveks kilomeetriks. Jõuvankri koormaks võib kaupa olla kuni selle kandejõuni või mahutuseneni.

II.

Käesolev otsus on maksev 1. oktoobrist 1937.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretäri eest A. Suurthal.

656. Tariifinõukogu otsus 24. septembrist 1937 Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 432 p. 5.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifis nr. 116 (RT 12 — 1933, muudatus RT 98 — 1934 ja RT 7 — 1937) II osas, ptk. III, kaupade nomenklatuuris ja klassifikatsioonis täiendatakse positsioon 62 uue p. d)-ga ja positsioon 202 uue p. d) ja e)-ga järgmiselt:

L a h t r i d

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
62	d) ferrovolfraam в) ферровольфрам (ферротугстен)	38,03	—	13	57	7	V.s. 5 10 15	6 7 8 9	11 12 14 17
202	d) volframi- в) вольфрамовая	33,03	—	16	52	—	V.s. 5 10 15	9 10 12 13	12 15 18 20
	e) molübdeeni- г) молибденовая	33,03	—	16	52	—	V.s. 5 10 15	9 10 12 13	12 15 18 20

II.

Käesolev otsus on maksev 1. oktoobrist 1937.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretäri eest A. Suurthal.